

በስመ እግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ፥ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፤
በስማ ለእግዚአብሔር ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ፤
በኃይለ መስቀሉ፡ ለእግዚአብሔር፥ ወአምላክነ፥ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

ስለኢትዮጵያ ደኅንነትና ሰላም፤
በሚቀጥለው ጳጉሜ፤ ሊደረግ ስለታሰበው፤
የሦስት ቀን ጾምና ጸሎት
መልእክት፡፡

በአኹኑ ጊዜ፡ ተስፋፍቶና ሥር ሰድዶ ያለው፡ የኢትዮጵያ ችግር፡ ቀደም ባለው፡ የአገሪቱ የአገዛዝ ሥርዓትና በሕዝቡ ዘንድ ተሠውሮ ኖሮ፡ በ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. ከተከሠተ በኋላ፡ እነሆ፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ እስከዛሬ ቀጥሎ ይገኛል፤ ይህንኑ ችግር፡ በሰውኛው ብልሃትና ጥበብ፥ ኃይልና ገንዘብ ለመፍታት፡ አያሌ ሙከራና ብርቱ ጥረት ቢደረግም፡ እየበረታ ከመኼድ በቀር፡ ለማቃለልና ለማስታገሥም እንኳ፡ ፈጽሞ አልተቻለም፤ ይህንም፡ ይኸው፡ እኛ ራሳችን፡ ኢትዮጵያውያን ብቻ ሳንኾን፡ መላው ዓለም ጭምር፡ በገሃድ ይመለከተዋል፡፡

እውነታው፡ ይኼ ከኾነ ዘንድ፡ ታዲያ! ይህን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ለመፍታትና ለማስወገድ የሚቻለው፡ እንዴት ነው? ሌላ፡ ምን ዓይነት አማራጭ ዘዴ አለን? ከሌለንስ፡ “የለንም!” በማለት፡ ዝም ብለን ልንቀመጥ፥ ወይም፡ ልንመለከት ይገባናልን? አይደለም! ለፈጣሪያችን፡ ምስጋና ይድረሰውና! በሌላኛው፥ በሰውኛው መንገድ፡ የማይቻለው ኹሉ፡ በእኛ ዘንድ እንዲቻል ስላደረገው፡ እኛ፡ ኢትዮጵያውያንም፡ እንዲህ አንልም፡፡

“ኢትዮጵያኛው መላ”

እንግዲህ፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ችግራችንን፡ እንዴት አድርገን፡ በቀላሉና በፍጥነት፥ በጸጥታና በወግ ለመፍታትና ለማስወገድ፥ ከዚህ የተነሳም፡ ክፉው ጊዜ አልፎ፡ የምንመኘው፡ ደቡና ደኅናው፥ የሰላሙና የብልጽግናው ዘመን፡ በቶሎ እንዲመጣ ለማድረግ እንደምንችል፡ እኛ ወገኖቻችሁ እናመለክታችሁ ዘንድ፡ እስኪፈጸም፡ ፍቀዱልን!? ይህን ችግር ቀን የምንጠይቃችሁ፡ እስከዛሬ፡ ለባዕዳኑ፥ ለተቃዋሚዎቻችን ሳይቀር፡ አለቁጥጥር፡ ልቅ አድርጋችሁና አትረፍርፋችሁ የለገሣችሁትን ፈቃዳችሁን፡ አኹን፡ ለእኛ፡ ኢትዮጵያውያን ለኾንነው አገልጋዮች፡ ቆጥባችሁም ቢኾን፡ ለአንዴ ለመስጠት፡ ምንም ቢኾን፡ “አትነፍጉንም!” ብለን በማመን ነው፤ ይህንም በማድረጋችሁ፡ የአገራችሁንና የሕዝባችሁን፥ የየራሳችሁንም ደኅንነት፡ የቱን ያህል እንደጠቀማችሁ፡ የኋላ ኋላ፡ ታስተውሉታላችሁ፡፡ በዚህ መልክ፡ ፈቃዳችሁን ካገኘን፡ ለዚህ፡ ለኢትዮጵያዊው ችግራችን፡ የምናቀርብላችሁ የመፍትሔ አሳብ፡ “ያገሩን ሠርዶ፡ ባገሩ በሬ!” እንዲሉ፡ በዘበናዮች ዘንድ የተናቀውን፡ “ኢትዮጵያኛውን መላ” መኾኑን ስናበሥርላችሁ፡ ደስ ይለናል፡፡

“ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነውም፡ በይፋ ታውቆ የኖረውንና የባዕዳኑ ፈሊጥ፡ በምንም ዓይነት ያልተቀላቀለበትን፥ ፍጹም ንጹሕና አገር-በቀል የኾነውን እንጂ፡ አዲስ፥ ወይም፡ እንግዳ የኾነውን አይደለም፤ ኢትዮጵያውያን፡ ከጥንት ጀምረው፡ ለአያሌ ሺህ ዓመታት፡ እንደዛሬው ዘመን፡ በግልም ኾነ፡ በአገር ደረጃ፡ ማናቸውም ዓይነት ችግር ሲገጥማቸው፡ ያን ችግር፡ ፈትተው፡ እያስወገዱ የኖሩበትን ማለታችን ነው፡፡

ይኸው ችግር፡ በአኹኑ የኢትዮጵያ ትውልድና በባዕዳኑ ሰዎች ዘንድ፡ እንዲህ፡ መፍትሔ ያጣና ግራ የሚያጋባ፥ በምሥጢር የተተበተበም በሚኾንባቸው ጊዜ፡ የተጠቀሙበትን፥ ዛሬም፡ ፈትተው፡ ሊያስወግዱ የሚችሉበትን፡ ልዩ የብልህነት ዘዴያቸውን ነው፡ እኛ፡ “ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነው።

በመሠረቱ፡ “ችግር” የሚባለው፡ የሕይወት ጠንቀኛ ጣጣ፡ እንደክፋት፥ እንደኃጢአትና እንደሞት ኹሉ፡ በራሱ፡ በሰው ፍላጎት የመጣ እንጂ፡ ጥንት፡ በተፈጥሮ፡ የህልውና አካል ኖሮት፡ የተከሰተ ኾኖ አይደለም፤ ቀድሞውኑም ቢኾን፡ ችግርን፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ከቀዳማዊው አዳም ጀምሮ፡ እስከዛሬ ድረስ፡ ራሱ ሰው መኾኑ ተጽፏል፤ ታውቋልም፤ ያው ሰው ደግሞ፡ ሲፈልግ፡ ያንኑ፡ ፈልጎ ያመጣውን ችግር፡ ራሱ መልሶ ሊያስወግደው ችሎ እንዳስወገደው፥ ለኹልጊዜም ሊያስወግደው እንደሚችል፡ ከዳግማዊው አዳም፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጀምሮ፡ በእርሱ በተፈጸመው ቤዛነትና ለቀረው ሰው ኹሉ በተሰጠው ጸጋ፡ እስከዛሬና ለዘለዓለም፡ የተረጋገጠ እውነታ ኾኗል። ከዚህ የተነሣ፡ በአኹኑ ጊዜ የተንሰራፋውን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ራሱ፡ ይህ፡ ኢትዮጵያዊ ትውልድ እንደመኾኑ መጠን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ከፈለገ ደግሞ፡ ይህንኑ፡ ከዓቅሙ በላይ የኾነበትንና በሰውኛው ዘዴ ሊያስወግደው ያልቻለውን፡ ኢትዮጵያዊ ችግሩን፡ ራሱ፡ መልሶ፡ ሊያስወግደው እንደሚችል፡ ሊገነዘበው ይገባል። አዎን! የሚያስወግደውም፡ በ“ኢትዮጵያኛው መላ” ብቻ ነው።

ሃይማኖትና ፍቱን መሣሪያዎቹ

የፍጡር አካል፡ በሥጋው፡ ሕያው ኾኖ ሊንቀሳቀስና ሊሠራ፥ ሊኖርም የሚችለው፡ በነፍስ፡ የኃይል ምንጭነት መኾኑ፥ ደግሞም፡ ሰው የሠራው ሠረገላ እንኳ፡ በመንቀሳቀስ ሊያገለግል የሚችለው፡ በዚያው፡ በሠራው፡ በሰው ተቆጣጣሪነት መኾኑ ይታወቃል። እንደዚህ ኹሉ፡ አንድን ግለሰብ፥ አንድን ቤተሰብ፥ አንድን ኅብረተሰብ፥ ወይም፡ አንድን ሕዝብ፡ አስማምቶና አዋሕዶ የሚያኖረው፥ የሚያንቀሳቅሰውና የሚያሠራው፡ አንድ ኃይል ሊኖረው፡ የግድ ያስፈልጋል፤ ሌላ አማራጭ የለም፤ አለዚያ፡ ያ ግለሰብ፥ ያ ቤተሰብ፥ ያ ኅብረተሰብ፥ ወይም፡ ያ ሕዝብ፡ ሕያው የኾነ፡ ህልውናን አግኝቶ፡ በዚያ ሕይወት ሊቀጥል አይችልም። ያም ኃይል፡ ሃይማኖት ነው። የዚያ አካል፡ ህልውናው፡ መልካምና ፍሬያማ እንዲኾንለት ከተፈለገ ደግሞ፡ ያ ሃይማኖት፡ ፍጹም ንጹሕና እውነት መኾን ይኖርበታል።

ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን፡ ለህልውናቸው፡ ታላቅ አገልግሎትን ያበረከተላቸው ኃይል፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊው ተዋሕዶ ሃይማኖታቸው መኾኑን ለማስተባበል፡ አይቻልም፤ እርሱም፡ በፍቱን መሣሪያነቱ፡ ለችግራቸው ማስወገጃ አድርገው ለሚጠቀሙበት፡ ለ“ኢትዮጵያኛው መላ” ጥሩ ምንጭ ኾኗቸው ኖርዋል። ነጻነታቸውን በማስገኘቱ፥ ይህንኑም ነጻነት፡ እንግዲህ፡ ለጃጂጅጅ ዓመታት አጽንቶና አረጋግጦ፡ እስከዛሬ በማቆየቱ ረገድ፡ ሙሉና የብቻው የኾነ ድርሻ ያለው፡ ይኸው ሃይማኖታቸው ነው፤ ለዚህም፡ እንደዐለት ድንጋይ ጸንቶና ነዋሪ ኾኖ ከሚመሰክረው፡ ከራሱ ሐውልትነት የበለጠ፡ ሌላ ማስረጃ አያስፈልገውም።

እንዲህ ከኾነ፡ ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ፡ እስከዛሬ የኖረውን፥ በሕያውነቱም፡ ለዘለዓለም የሚቀጥለውን፡ ይህን የመሰለውን ፍቱን መሣሪያ፡ የዘመኑ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በጊዜው ለተጋረጠበት ኢትዮጵያዊ ችግር ማስወገጃ አድርጎ ሊጠቀምበት እንደሚገባ፡ እሙን ነው። ነገር ግን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ለመልካምና ለዘለቄታ ህልውናው፡ መሠረትና ማንቀሳቀሻ የኾነውን፡ ይህን ፍቱን ኃይል፡ መሣሪያ አድርጎ ሊጠቀምበት አልፈለገም፤ ባለመፈልጉም፡ እነሆ፡ ችግሩ፡ እየጸናበት ከመኼድ በቀር፡ የተሻለ ነገር ሊመጣለት የማይቻል ኾኖ ቆየ። የዚህን እውነታ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቅ ዘመን መኼድ ሳያስፈልግ፡ እስከዛሬ፡ ለሰላላ ሦስት ዓመታት ያህል የቀጠለውንና እየባሰ የኼደውን፡ ይህንኑ ችግር፡ በተጨማሪ ማስረጃነት ማቅረቡ ብቻ የሚበቃ ይኾናል።

“ኢትዮጵያኛውን መላ” ከመግለጻችን በፊት፡ ዛሬ ያለው የኢትዮጵያ ችግር፡ ብዙዎችን የእውነት ሰዎች ሳይቀር፡ አሳዝኖ፡ ተስፋ ወደማስቆረጡና እስከማስለቀስ ማድረሱን በተመለከትን ቊጥር፡ ገለጥ አድርገን በማንበብ፡ እኛ የምንጠናከርበት፡ አንድ መጽሐፍ መኖሩን ልንገልጽላችሁ እንወድዳለሁ፤ እርሱም፡ ዓለም የተቀበለውና የእውነት መዝገብ የኾነው፡ ገናናው ቅዱስ መጽሐፍ ነው፤ በዚያ የተመዘገበውን፡ እንዲህ የሚለውን፡ የባለራእዩን ቃል፡ እናንተም፡ እንደምትጽናኑበት በማመን፡ እዚህ ላይ፡ አስቀድመን እንጠቅስላችሁ ዘንድ አግባብ ኾኖ አግኝተነዋል፡-

“በውስጥና በውጭ የተጻፈባት፥ በሰባት ማኅተም የታተመች መጽሐፍ፡ በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው፡ በቀኝ እጁ ተይዛ፥ ታላቅ መልአክም፡ 'ያችን መጽሐፍ ሊከፍት፥ ማኅተሟንም ሊፈታ፡ የሚገባው ማነው?' እያለ፡ በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ። ያችን መጽሐፍ ለመክፈት፥ ለማየትም የተቻለው፡ በሰማይም ቢኾን፥ በምድርም ቢኾን፡ ማንም አልተገኘም። ያችን መጽሐፍ፡ ሊከፍታት፥ ሊያያትም የሚገባው፡ ማንም ስላልተገኘ፡ ብዙዎች አለቀሱ፤ እኔም አብሬአቸው አለቀስሁ።

“በእዚያ ከነበሩት የመላእክት አለቆች መካከል፡ አንዱ፡ እንዲህ አለኝ፡- 'ኢትብኪ! ናሁ፡ ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ፥ ዘእምውስተ ሥርዒ ለዳዊት፥ ከመ ይፍትሐ ለይእቲ መጽሐፍ፥ ወለማኅተሚሃ!'” ይህም፡ “አታልቅስ! እነሆ፡ ከዳዊት ሥር፥ ከይሁዳ ወገን የኾነ አንበሳ፡ ይህችን መጽሐፍ ይገልጥ ዘንድ፥ ማኅተሟንም ይከፍት ዘንድ፡ ድል ነሥቷል!” ማለት ነው። (ራእ. ፭፥ ፩-፭።)

በዚህ ቃል መሠረት፡ ሰው፡ በፈጣሪው ሥርዓት መኖርን “እምቢ!” ብሎ በማመፅ፡ ራሱ ያመጣው “ችግር”፡ ከእግዚአብሔር አብና ከኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም በተወለደው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ድል አድራጊነት፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ ተፈትቶ ተወግዷል፤ እንዲህ ኾኖ መወገዱን አረጋግጠን ካወቅን፡ እንግዲህ ወዲህ፡ ከእኛ፡ ከእያንዳንዳችን የሚጠበቀው ድርሻ፡ ተስፋ በመቀራጥ፡ መሰላጨት፥ ጥርስ ማፋጨትና ማልቀስ ሳይኾን፡ በዚህ ዜና፡ ደስ ተሰኝተን፡ ባገኘነው ጸጋ፡ የየግል ግዳጃችንን ለመፈጸም መዘጋጀት ነው። የዚህ ዝግጅታችን፡ መነሻና መድረሻ፡ ምን እንደኾነ፥ እንዴትስ፡ መካኼድና መከናወን እንዳለበት፡ እናመልክታችሁ!

በረቂቅ ኃይልነቱና በፍቱን መሣሪያነቱ የሚታወቀው፡ “ኢትዮጵያኛው መላ”፡ ለኢትዮጵያውያን፡ በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታቸው አማካይነት፡ ከፈጣሪያቸው የተሰጣቸው፡ ልዩ ጸጋ ነው፤ ሌላ ማማረጫ ሳያስፈልገውም፡ ከዚህ ዘመን ደርሷል፤ እርሱንም፡ ኢትዮጵያውያን፡ በማሰብ፥ በመናገርና በማድረግ ሲጠቀሙበት፥ በነፍስ፥ በሥጋና በመንፈስም ሲፈጽሙት፡ እስከዛሬ ኖረዋል።

“ታዲያ! ማናቸውንም ችግራቸውን ለማስወገድ፡ ለኢትዮጵያውያን፡ የመፍትሔ ኃይል ያለውና ረቂቅ መሣሪያቸው የኾነው፡ ይህ፡ “ኢትዮጵያኛው መላ” ከቶ ምንድር ነው?” ብላችሁ፡ እያንዳንዳችሁ መጠየቃችሁ አይቀርም። መልሱም፡ “ኢትዮጵያኛው መላ”ማ፡ ኢትዮጵያውያን፡ በማናቸውም ጊዜ፡ “ለአገራቸው በሚያደርጉት ጸምና ጸሎት” የተከሠተው፡ ሃይማኖታዊው ኃይላቸውና በእርሱ የተገኘው ጣፋጩ የንስሐ ፍሬ ነው። ኢትዮጵያውያን፡ እንዲህ፡ በእውነተኛ መንፈሳዊ አምልኮ ኾነው፡ ሥጋዊ ዓቅማቸው በሚፈቅድላቸው መጠን፡ ለሦስት ቀናት፡ በጽሙና የሚጠመዱበት፡ የንስሐ ጸም፥ ጸሎትና ምጽዋት፡ “ጸመ ኢትዮጵያ” ተብሎ ሲሠሩበትና ሲጠቀሙበት ኖረዋል። አዎን! ስለአገራችንና ስለእየራሳችን፥ ስለወገኖቻችንና ስለዓለሙም፡ በተለየ ሃይማኖታዊ ትኩረትና መንፈሳዊ ተመስጦ ተዘጋጅተን፡ በግልና በኅብረት ልንጸማት የሚገባን፡ የኢትዮጵያ ጸም፡ ይህች፡ የ“ኢትዮጵያኛው መላ” ፍቱን ኃይልና መሣሪያ የኾነችው “ጸመ ኢትዮጵያ”፡ ናት።

በለዚህ፡ ቀደም ካሉት ዘመናት ሲጠራቀምና ሲከማች ኖሮ፡ በ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. የፈነዳውን፡ ከየራሳችንም የጀመረውን፡ ይህን፡ የዛሬውን፡ አገራዊና ሕዝባዊ ችግራችንን ለማስወገድ ይቻለን ዘንድ፡ በመጨዋ ጳጉሜ፡ “ጾመ ኢትዮጵያ”ን፡ እንጸምላትና እንጸልይላት ዘንድ፡ አገራችን፡ “ሰላም ለኢትዮጵያ” በተባለው የኅዋ ሰሌዳ አሳሳቢነት፡ ታላቁ ጥሪዋን፡ ለእኛ፡ ለዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን፡ እነሆ፡ በስሟ አቅርባልናለች። ይህ ጾሚና ጸሎቷ፡ መልካም አጋጣሚ ኾኖ በተገኘልን፡ የ፯ሺ፭፻ (ሰባት ሺ አምስት መቶ)ኛው ዓመት የነጻነት በዓላችንና የ፪ሺ (ኹለት ሺህ)ኛው ዓመተ ምሕረት ዓውደ ዓመታችን በዓል ዋዜማ በኾነችው፡ በዚችው፡ በዘንድሮዋ ንዑስ የዘመን ማጠቃለያ ወራችን እንዲፈጸም መኾኑ፡ ለዚህ፡ ለተንሣንበት የተቀደሰ ዓላማና ምግባር ልዩ ጸጋን የሚያገናኛቸው ነው።

እንግዲህ፡ አገራችን ኢትዮጵያ፡ በስሟ ያቀረበችልንን፡ ይህን ታላቅና ልዩ ጥሪ፡ በሙሉ ፈቃድ የምንቀበለው ከኾነ፡ ይህ መልእክት፡ በማናቸውም መንገድ፡ ከእያንዳንዳችሁ ጀሮ፡ ወይም፡ እጅ፡ ከደረሰበት ጊዜ ጀምሮ፡ ከነሐሴ ወር ማብቂያ ቀጥላ ባለችው ጳጉሜ ከ፩ እስከ ፫ ቀን፡ ለሦስት ቀኖች (ቢቻልም፡ እስከጳጉሜ ፯ ቀን ፲፱፻፺፱ ዓ. ም. ድረስ) በምግባር ላይ ውሎ፡ እስከሚፈጸምበት ዕለት ድረስ፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ”ን ሥርዓት፡ በንጹሕ ኢትዮጵያዊነታችን ተከትለን፡ ለመልካሙ ፍሬ እናበቃው ዘንድ እናሳስባችኋለን።

ይህ ሥርዓት፡ አባቶቻችንና እናቶቻችን፡ በየቤታቸው ተወስነው፡ የነፍስ፡ የሥጋና የመንፈስ ጫማቸውን አውልቀው፡ ከአልጋ ወርደውና ተለይተው፡ በምድርም ላይ ወድቀው፡ እየራሳቸውን፡ በእውነተኛው ኢትዮጵያዊ መንፈስ አንጽተውና አጽንተው፡ ኹሉን በሚያውቀው ፈጣሪያቸው ፊት፡ የውጭና የውስጥ ኹለንተናቸውን ገላልጠው የሚያቀርቡበት ነው። እኛ፡ የዛሬዎቹ ልጆቻቸው፡ የእነርሱን ፈለግ በመከተል፡ እያንዳንዳችን፡ በያለንበትና በየተግባራችን ተወስንን፡ በቀናች ሃይማኖትና በትክክለኛው ምግባር ተጠምደንም፡ በቅድሚያ፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፡ ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር፡ በንስሐ የምናስታርቅበት ነው። ቀጥለንም፡ በየግል ሰውነታችንና እርስ በርሳችን፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ አንድ ኾነን፡ ከፈጣሪያችን ጋር፡ በእውነተኛው አምልኮ የምንገናኝበት ነው።

ይህን ካደረግን፡ እኛ፡ የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን፡ ከየራሳችንና ከአምላካችን፡ ከወገናችንም የሚፈለግብንን የመጨረሻ ግዳጅ መፈጸማችን ነውና፡ ለዛሬው ችግራችን፡ መፍትሔ የሚኾነንን ምሕረት፡ በእርግጥ፡ ከእርሱ፡ ከፈጣሪያችን እናገኛለን፤ ማግኘታችንንም፡ ከእርሱ ወርዶ የሚያድርብንና ኹሉን የሚገልጽልን፡ ቅዱሱ የእውነት መንፈስ፡ ራሱ፡ ያሳውቀናል፤ “ኢትዮጵያ፡ እጆቿን ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!” የሚለውን መለኮታዊ መመሪያችንን፡ በሥራ ላይ ማግኘትንም፡ ያስረዳናል፤ የኢትዮጵያኛው መላችን አካላት የኾኑትን፡ እነዚህን፡ ጾምን፡ ጸሎትንና ምጽዋትን፡ አጠቃልሎ የያዘውን፡ ሃይማኖታዊ ምግባራችንን፡ ለንስሐ ፍሬ ማብቃታችንን ያበሥረናል፤ በፍጻሜውም፡ ይህን የምንሻውን መለኮታዊ ምሕረት፡ በግልና በአገር ደረጃ፡ ለእኛ ብቻ ሳይኾን፡ ከዚያም አልፎ፡ ለዓለሙም ጭምር፡ በሚያስተማምን መልኩ ለማስገኘት መቻላችንንም ያስገነዝበናል።

ከሦስቱ ቀኖች ጾማችን፡ የሚጠበቀው ፍሬያማ ውጤት የሚገኘው፡ ከላይ የተጠቀሱት ዕለታት ደርሰው፡ ሱባኤው በሚፈጸምበት ጊዜ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን፡ ገና ከወዲሁ፡ የዚህ ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ሰልፍ ዝግጅት፡ ዜናው መሠራጨት ጀምሮ፡ መልእክቱ፡ ከእያንዳንዳችሁ ጀሮ ሲደርስ፡ ውጤቱን፡ በአንዳንድ ምልክቶች ተከሥቶ ታገኛታላችሁ። ከእነዚህም ምልክቶች መካከል አንዱ፡ የዚህ ችግራችን ክፉ ምንጭና አበጋዝ የኾነው ዲያብሎስ፡ ከነሠራዊቱ፡ ማለትም፡ አጋንንቱንና ሰብአውያን አገልጋዮቹን ጨምሮ፡ በመበርገግ፡ ከሚደርስበት ጭንቀትና ጥበት የተነሣ፡ የሚያደርገው መወራጨትና መታወክ ነው። በዚህ ጊዜና በዚህ አንጻር፡ በእኛ በኩል፡ ሊታይ የሚገባው፡ በጎ ምልክት ደግሞ፡ በእግዚአብሔር መንፈስና በእውነተኛ አምልኮ ኾነን በምንፈጽመው በዚህ ጾማችን ምክንያት፡ በውስጣችን የሚሰማን፡ መታመንና በውጫችን የምናሳየው፡ እርጋታ ይኾናል።

የኢትዮጵያ መፋረጃነት

በአኹኑ ጊዜ የተከሰተው፡ ይህ፡ “ስለኢትዮጵያ የምናደርገው የሦስት ቀን ጸምና ጸሎት”፡ በ“ጸመ ነነዌ” እና በ“ጸመ ኢትዮጵያ” ጥምረትና ትሥሥር፡ ላይ ተመሥርቶ እንዲፈጸም የኾነው፡ ያለምክንያት አይምሰላችሁ፤ በመጨረሻው ዘመን፡ ከፍጥረተ ግለሙ ጋር ሊፋረዱ፡ በእግዚአብሔር ችሎት ፊት የሚቀርቡት፡ የነነዌ ሰዎችና የኢትዮጵያ ሕዝብ በመኾናቸው ነው፤ የነነዌ ሰዎች፡ በነቢዩ ዮናስ ስብከት፡ እየራሳቸውን፡ ለእውነተኛ ንስሐ በማብቃታቸው፡ የፈጣሪን ምሕረት አግኝተው፡ ከመደምሰስ ድነዋል፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ ደግሞ፡ አምላካቸው እግዚአብሔር፡ ለሰሎሞን የሰጠውን የጥበብ ጸጋ፡ በዝና ስለሰሙ፡ ያንን ዜና፡ በዓይኖቿ አይታና አረጋግጣ ትመለስ ዘንድ፡ ንግሥታቸው ማክዳ፡ ከአገራቸው፡ ከኢትዮጵያ ምድር ተነሥታ፡ ወደኢየሩሳሌም እንድትጓዝ አድርገዋል።

በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ያለውን፡ የዚህን ዝክረ ነገር የሚያወሳውን ቃል፡ እዚህ ላይ ልንጠቅስላችሁ፡ አግባብ ይኾናልና፡ ስሙት፡ አንብቡት፡ በማስተዋልም ተመልከቱት፡-

“ከጻፎችና ከፈሪሳውያን መካከል፡ ሰዎች መጥተው፡ 'መምህር ሆይ! ከአንተ፡ ምልክት ልናይ እንወድዳለን?' አሉት። ጌታችን ኢየሱስም መልሶ፡ 'ከዳተኞቹ፡ ላይና ላይና አመንዝራዊቱ ይህች ትውልድ፡ ምልክትን ትሻለች፤ ነገር ግን፡ ከነቢዩ፡ ከዮናስ ምልክት በቀር፡ ምልክት አይሰጣትም። ...የነነዌ ሰዎች፡ በፍርድ ቀን ተነሥተው፡ ይህችን ትውልድ ይፋረዷታል፤ ያሳፍሩታልም፤ በዮናስ ስብከት፡ ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆ፡ ከዮናስ የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ። ንግሥተ አዜብ፡ በፍርድ ቀን ተነሥታ፡ ከዚች ትውልድ ጋር ትፋረዳለች፤ ታሳፍራታለችም፤ የሰሎሞንን ጥበብ ትሰማ ዘንድ፡ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና፤ እነሆ፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ።'” (ማቴ. ፲፪፡ ፱፰-፱፻፺፡)

ከዮናስና ከሰሎሞን የሚበልጠው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውን፡ ይህን መለኮታዊ እውነታ፡ ለዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድና ለዓለሙ ኅብረተሰብ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቁ የዜና መዋዕል መዝገብ፡ ተመልሶ ኬዶ መመራመር አያስፈልግም፤ የቅርቡን፡ የኹለተኛውን የዓለም ጦርነት ዝክረ ነገር፡ አገላብጦ ማዘከር ይበቃል።

አዎን! የዚያን ጊዜዎቹ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የዓለሙ ኃያላን መንግሥታት፡ ቀድሞም ኾነ ዛሬ፡ ኢትዮጵያን፡ ማን እንደኾነች፡ ጥሩ አድርገው ያውቋታል፤ የሀብቷና የጥበቧ፡ የኃይሏም ምንጭ በኾነው በፈጣሪዋ፡ ከመተማመን በቀር፡ ያለማረሻ፡ ምንም ነፍጥ (የሚተኮስ ጦር መሣሪያ) የሌላት፡ የእግዚአብሔርና የቅድስት እናቱ ስም፡ የሚቀደስባት፡ መንግሥቱ፡ በይፋ የሰፈነባትና የቃል ኪዳን ቅርሶቹ፡ የሚጠበቁባት፡ ሕዝቡም፡ በትንሹ፡ “በቃኝ!” ብሎ፡ በመንፈሳዊ ትሕትና የሚኖርባት መኾኗን፡ ለራሳቸው ተገንዝበው፡ ለሌላውም ጽፈው ያስረዳሉ። ይኹን እንጂ፡ በዚያን ጊዜ፡ እርሷን፡ ለዘር ጠላቷ፡ በክህደት አሳልፈው በመስጠት አፈራርሰው፡ እነርሱ፡ በሰላም የሚኖሩ መስሏቸው፡ በኢትዮጵያ ላይ በፈጸሙት ታላቅ በደል፡ እኒያ መሪዎችና ኃያላን፡ ከነቃል ኪዳናቸውና የመንግሥታት ማኅበራቸው ጋር፡ የደረሰባቸው ፍጻሜ፡ አዎን! ለዚያ ደባቸውና ክህደታቸው፡ በናዚ ጀርመን፡ በፋሺስት ኢጣልያና በተስፋፊዋ ጃፓን አምባገነን ጦረኞች፡ የተከፈላቸው የፍርድ፡ የበቀልና የቅጣት ዋጋ አይዘነጋም።

እነዚያ ኃያላን፡ ዛሬም እንደገና፡ የዘመኑን፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የተባበሩት መንግሥታት ድርጅታቸውን ይዘው፡ የቀድሞውን የመሰለ ደባቸውን፡ በኢትዮጵያና በሕዝቧ ላይ፡ ያለኃፍረትና ያለይሉኝታ ሲያካኹዱ፡ ይኸው ይታያል። ይኹን እንጂ፡ ይህ ክፉ ግብራቸው፡ እንደዚያን ጊዜው ኹሉ፡ በመለኮታዊው ነደ እሳት ለመጫወት እንደመሞከር የሚያስቆጥራቸው መኾኑን አስተውለው፡ ከዚህ ድርጊታቸው ይታቀቡ ዘንድ፡ ያለፈው ዝክረ ነገር፡ የማስጠንቀቂያ ደውሉን በማሰማት፡ እነሆ፡ እነርሱንም፡ የዛሬውን የኢትዮጵያ ትውልድም፡ ያለማሰለስ፡ ያሳስባቸዋል፤ ነገር ግን፡ ኹሉም፡ ደውሉን ያዳመጡት አይመስልም፤ ባለፈው ጊዜ፡ ከታላቁ የእውነት ዳኛ፡ በየድርሻቸው የተሰጣቸው የፍርድ ጽዋ፡ ትምህርት ኾኗቸው፡ ካኹኑ ጥፋታቸው ተጸጽተው፡ ሊመለሱ አልተቻላቸውምና።

ለዚህ፡ በመጨረሻ ጳጉሜ ልናደርገው ለምንዘጋጅበትና እስካኹን በየጊዜያቱ ለፈጸምናቸው፡ ወደፊትም ለምንቀጥላቸው የሦስት ቀን የ“ጸመ ኢትዮጵያ” ጸምና ጸሎት፡ መነሻ የኾነው፡ ይኸው፡ የእነዚህ ባዕዳን ኃያላንና የጊዜው ያገር መሪዎቻችን፡ በዓለም-አቀፍ ድርጅቶቻቸው ተባባሪነት የሚያካክሱት አደገኛ ኹኔታቸው ነው። ይህ የሦስት ቀን የጸም አዋጅ የታወጀው፡ እየራሳቸውን፡ ካለፈው ከሚብሰው የጥፋት ድምሳሴ ለማዳን ሲሉ፡ ይህን፡ ብርቱ የህልውናቸውን ጉዳይ፡ እንደገና እንዲያስቡበት፡ ባዕዳኑን ኃያላን መንግሥታትና ዓለም ዓቀፍ ድርጅቶቻቸውን ለማንቃት ነው! ይልቁንም፡ በቤተ ሕዝቡ፡ በቤተ ክህነቱና በቤተ ምልክትና መንበሮች ላይ የተቀመጡትን፡ ያገር መሪዎቻችንና፡ በዛሬው የመቅሠፍት ማዕበል ተጥለቅልቆ ሊዋጥ የሚገባታቸውን ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ኹሉም ልብ ገዝተው፡ በእውነተኛ ንስሐ፡ ወደእውነተኛው ኢትዮጵያዊነታቸው እንዲመለሱ በማድረግ፡ ከሚመጣውና ከማይቀረው ጽኑ ቅጣት ለማትረፍ ነው።

አዎን! የጥንት ፍጡራንን ከደመሰሰው የጥፋት ውኃ፡ ስምንት ሰዎችን እንዳተረፈችው፡ እንደኖላ መርከብ፡ በየዓመቱ እኩሌታ፡ በየካቲት ወር የምትቀርበው፡ ይህች የሦስት ቀን “ጸመ ኢትዮጵያ”፡ አኹን ደግሞ፡ በዓመቱ መጨረሻ፡ በትንሿ የማጠቃለያ ወር፡ በጳጉሜ፡ እነሆ፡ ተዘጋጅታ ቀርባለች።

ይህ ሃይማኖታዊ ምግባር፡ ለምን አስፈለገ?

ስለዚህ ጸም ስንነጋገር፡ “ጸም፡ ጸሎት፡ ምጽዋትና ንስሐ ምንድር ናቸው? ለምንስ ያስፈልጉናል?” ትሉ ይኾናል። ለዚህ ጥያቄ፡ መልስ የሚኾነውን ቃል፡ ባጭሩ እንግለጽላችሁ! እንደምታውቁትና በእየራሳችሁ እንደሚሰማችሁ፡ ኢትዮጵያዊው፡ ከራሱ ተፈጥሮና አካል ጀምሮ፡ እምነቱና ምግባሩ፡ አስተሳሰቡና አኗኗሩ፡ በጠቅላላ ህልውናውና ሕይወቱ፡ የእግዚአብሔር፡ በእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር ነው። ይህንም፡ በሥነ ፍጥረትና በሥነ መለኮት ምሥጢራት ላይ ተመሥርቶና ታንጾ፡ ከእነዚህም ሠርዖና በእነዚህ ቆሞ፡ በሕያውነት የሚኖርበት ኹለንተናው ያረጋግጣል። እንዲህ ከኾነ፡ ኢትዮጵያዊውን፡ ከዚህ መሠረታዊ አቋሙ ውጪ የሚያደርግ፡ ወይም፡ የተለየ የሚያስመስል፡ ድርጊትና አነጋገር ቀርቶ፡ ማሰቡ እንኳ እንዳይኖር ልንጠነቀቅ፡ በብርቱ ይገባናል።

ይህን ያልነው፡ ያለ ምክንያት አይደለም፤ “ጸም” በሚለው ቃል ፈንታ፡ “የረኃብ ዓድማ” የሚለውን ባዕድ ይትበሃል ለመተካት፡ የሚካከሉትን ሙከራ፡ ከብዙዎች፡ ከማንጠብቃቸው ወገኖች ጭምር፡ ተደጋግሞ በመስማታችን ነው። ይኹንና፡ ለኢትዮጵያዊው፡ “የረኃብ ዓድማ”፡ ምኑ ነው? ኢትዮጵያዊው፡ “ጸም”ን እንጂ፡ “የረኃብ ዓድማ”ን፡ የት ብሎ ያውቀዋል? ምኑም ስላይደለ፡ አያውቀውም፤ በ“ጸም” ፈንታ፡ “የረኃብ ዓድማ”ን ለመተካት የሚካከሉት ሙከራ፡ እንደሌላው፡ የባዕዳን ደባ ኹሉ፡ ኾነ ተብሎ፡ ኢትዮጵያዊውን ሰው፡ ከእግዚአብሔር ለመለየት፡ ከተጻራሪው ጎራ ሠርዖ የተሠራጩ መርዝ መኾኑ፡ ግልጽ ነው።

“ኢትዮጵያዊ ነኝ!” ባዩ ግን፡ ይኼን ሴራ፡ እንዴት ተቀብሎ ሊያስተጋባው እንደበቃ ያስገርማል! “ጸም” እኮ፡ ከእግዚአብሔር ጋር ለተዋሐደው፡ ለኢትዮጵያዊው ሃይማኖታዊ ምግባር፡ መታወቂያ ምልክቱ ነው። “የረኃብ ዓድማ” ደግሞ፡ በእግዚአብሔር ለማያምኑ፡ ለአሕዛብና ለአረማውያን ወገኖች፡ መለያቸው እንዲኾን፡ ራሳቸው የመረጡት አገላለጽ ሊኾን ይችላል። “የረኃብ ዓድማ” የሰዎችና በሰዎች፡ ወደሰዎችም የሚያመራ ነው፤ ውጤቱም፡ በድንጋይ ላይ እንደፈሰሰ ውኃ፡ ተንኖ መቅረት፡ ማለትም፡ ፍጻሜው፡ ሞት ነው። “ጸም” ግን፡ የእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር፡ ወደእግዚአብሔርም ያደርሳል፤ ውጤቱም፡ በወንዝ ዳር እንደበቀለች ተክል፡ ለምልሞ፡ መልካሙን ማፍራት፡ ማለትም፡ ፍጻሜው ሕይወት ነው።

ወገኖቻችን! እስኪ፡ ቆም ብላችሁ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. በፊትና ከዚያ በኋላ፡ እስካኹን፡ የኾነውንና አኹን፡ እየደረሰብን ያለውን ኹሉ፡ በዓይነ ሕሊና ተመልከቱት! ለመኾኑ፡ ከዚህ ኹሉ ችግርና ውድቀት የደረሰነው፡ ለምን ይመስላችኋል? ተራና ጥቃቅን መስለው ከሚታዩን፡ ከእነህ ዓይነቶቹ ስሕተቶች፡ ባለመጠንቀቃችንና ነቅተን ባለመጠባበቃችን፤ ከዚህ የተነሣም፡ እያንዳንዳችን፡ የኃላፊነት ግዳጃችንን ባለመፈጸማችን አይደለምን? ነው እኮ! ታዲያ! ይህንኑ አውቀን፡ በዚህ ረገድ፡ ማስተዋልና ማመዛዘን፤ የሚጠበቅብንንም ድርሻ፡ በያለንበት መፈጸም የምንጀምረው፡ መቼ ነው? የእስካኹኑና አኹን ያለንበት መከራ አይበቃንምወይ? ከቶ፡ ምን ነካን? ምንስ እስክንኾን ነው የምንጠብቀው? እረ ተወ አይኾንም!? የእስካኹኑ ይበቃናል!?

“እንግዲህም፡ እንንቃ እንጂ!” የሚለውን፡ የኢትዮጵያ ደወል፡ በዚህ አጋጣሚ እያሰማናችሁ፡ ወደጸም ርእስ ሐተታን እንመለሳለን፡ “ጸም”፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ ራሱን ተቆጣጥሮ፡ ሥጋዊ ፍላጎቱን በመግታት፡ ወደልቦናው ተመልሶ፡ አፍአዊና ውሳጣዊ ኹለንተናውን ለመመርመርና ከክፉ አስተሳሰብ ለማጽዳት መቻል ነው። “ጸሎት”፡ ሰብአዊ ፍጡር፡ በሃይማኖት አምልኮና በእውነት መንፈስ ኾኖ፡ በመልኩ ከፈጠረው፡ ከእግዚአብሔር ጋር፡ ብቻ ለብቻ፤ በመሰሎች፡ ፍጹም አንድነትም፡ አብሮ መነጋገር ነው። “ምጽዋት”፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ ሌላውን የተፈጥሮ ወገኑን፡ በባልንጀርነት ፍቅር አይቶና ተቀብሎ፡ ለዚያ ሰው፡ በአሳብ፤ በንግግርና በግብር፡ በካ ነገርን ማድረግ ነው።

በመጨረሻ፡ “ንስሐ”፡ ሕሊናችን የሚያውቀውንና የሚነግረንን፡ በአሳብ፤ በቃልና በድርጊት የፈጸምነውን ጥፋት፤ በደልና ክፋት፡ አምኖ፡ ራስን፤ ተበዳዩንና እግዚአብሔርን፡ ከልብ ይቅርታ መጠየቅ ነው። ራስንና እግዚአብሔርን ይቅርታ የመጠየቁ ግዳጅ፡ በመንፈስ ብቻ የሚፈጸም ስለኾነ፡ በዚህ ረገድ ችግር አይኖርም፤ የበደለንን ሰው፡ ይቅር ለማለት ኾነ፡ የበደልነውን ሰው፡ ይቅርታ ለመጠየቅ ግን፡ በአካል መገኘት ያስፈልገን ይኾናል። በዚህ በኩል ደግሞ፡ ይቅር የማለቱን ኾነ፡ ይቅርታ የመጠየቁን ግዳጅ፡ ከቻልን በግንባር፤ ካልቻልንም፡ በያለንበት ኾነን፡ በመንፈስና በእውነት መፈጸም ስለምንችል፡ በዚህ በኩል ላለው፡ በንስሐችን አፈጻጸምም ረገድ፡ ችግር እንደማይኖር፡ ልታውቁት ያስፈልጋል።

እንዲህ አድርገን፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፤ ከእግዚአብሔርና ከባልንጀራችን ጋር ስላስታረቅን፡ በውስጣችንና በውጫችን፡ ሰላምና ፍቅር ይሰፍናሉ፤ ሰውነታችንም፡ ለእግዚአብሔር ማደራደያነት የበቃ ይኾናል። በዚህ ጊዜ ነው፡ እያንዳንዳችን፡ ቅዱስ ቁርባንን፡ በመቀበል፡ ጸማችንን፡ በእውነትና በትክክል መፈጸማችንን፡ ለራሳችን፤ ለእግዚአብሔርና ለባልንጀራችን የምናረጋግጠው። የድኅነታችን (የመዳናችን) ማኅተም፡ የክርስቶስ፡ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ነውና። ያለዚያ፡ ድካማችን ኹሉ ከንቱ ይኾናል። ስለዚህ፡ ይህችን፡ በመጪዋ ጳጉሜ ልንጠመድባት የተሰናዳንባትን የሦስት ቀን ጸመ ኢትዮጵያችንን፡ በትክክል ልንፈጽማት ይቻለን ዘንድ፡ ከአኹኗ አፍታ ጀምረን፡ ተገቢውን፡ የመንፈስ፤ የአእምሮና የአካል ትጥቅ ዝግጅታችንን ማከናወን ይገባናል።

ዝግጅታችንም፡ ሙሴ፡ በእግዚአብሔር አዛዥነትና አበጋዝነት፡ የእሥራኤልን ሕዝብ፡ ከግብፅ የባርነት ቀንበር፡ ነጻ ካወጣቸው በኋላ፡ እየመራ፡ ለመጨረሻው ድል፡ በኤርትራ ባሕር ዳርቻ ቆመው በነበረበት ኹኔታቸው ዓይነት፡ ማለት ነው። ዛሬም፡ እኛ፡ የኢትዮጵያ ልጆች፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም መሪነት፡ ከዲያብሎስ ኃይላት አንጻር፡ በምናካኸደው፡ በዚህ፡ በ“ጸመ ኢትዮጵያ” የገድል ስልፋችን ጊዜ፡ እየራሳችንን፡ ለመጨረሻው ድል ለማብቃት፡ እንዲህ፡ የተዘጋጀን ኾነን መገኘት ያስፈልገናል።

እነህ፡ ከጳጉሜ ፩ እስከ፫፤ ወይም፡ እስከ ፮ቀን፤ ፲፱፻፺፱ ዓ. ም. ሦስት ቀናት፡ ከደርግ አገዛዝ በፊትና በኋላ፡ ለአያሌ ዓመታት፡ እስከዛሬ፡ ያለማቋረጥ፡ እንደጎርፍ እየፈሰሰ ያለውን፡ የኢትዮጵያን፡ የወንዶችና የሴቶች ልጆቿን፤ የሕጻናቷንና የወጣቶቿን፤ የካልማሶቿንና የአዋቂዎቿን፤ የአዛውንቷንና የአረጋውያኗን ደምና እንባ፡ “በቃ!” ብሎ፡ የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ ይቅርታውን እንዲለግሠን፡ የመጨረሻ ልመናችንን የምናቀርብባቸው ናቸው።

አዎን! እኒሁ ሕዝቧ፡ በተከታታይ እየወረደባቸው ያለውን፡ ረኃብና ጥማት፥ እርዛትና እንግልት፥ ሕመምና ሥቃይ፥ ግፍና እሥራት፥ የመጠጊያ እጦትና ስደት፥ ግድያና የእርስ በርስ ዕልቂት፡ ቸሩ ፈጣሪዎችን፡ ስለኃጢአታችን ስርየት፡ ለአቤቱታና ለንስሐ እንደቀረበ መሥዋዕት አድርጎ እንዲቀበልልን የምንማጸንባቸው ናቸው።

የፈጣሪዎችንን ይቅርታና ምሕረት ለማግኘት ደግሞ፡ ከእርሱ ተለይተን፥ ቃል ኪዳንንም አፍርሰን፡ የባዕዳኑንን ሥርዓት በመከተል ከቆየንበት፡ የስሕተት አካሄዳችን፡ በእውነተኛ ንስሐ ተመልሰን፡ ሃይማኖታዊ አምልኳችንን፡ በቅድሚያ ልናስተካክል ያስፈልገናል። ይህችን የሦስት ቀናት ጾም፡ እንዲህ፡ እንደነነዌ ሕዝብ፡ እግዚአብሔር፡ በሚቀበለው መንፈስ ከፈጸምናት፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ ሳያባራ የቀጠለውን፡ የፈተና እሳትና የመከራ ማዕበል፡ ጨርሰን ማስወገድ እንደምንችል፡ መለኮታዊው የምሕረት ቃል ኪዳን አረጋግጠልናል፤ በምንም፡ የምንጠራጠረው አይደለም።

ይህን እውነታ፡ ለአንዳንዶች ማሳመን ካስፈለገ፡ በቅርቡ ተፈጽሞ የታየውንና ምናልባት፡ በዙዎቻችሁ፡ የምታስታውሱትን ተአምራዊ ድርጊት፡ እዚህ ላይ ማውሳቱ ይበቃ ይኾናል፤ ይኸውም፡ አገራችን፡ ገና፡ በደርግ የአገዛዝ ዘመን ሣለች፡ “ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስፈልገውና የሚጠቅመው፡ 'የነነዌን ጾም' በመሰለ፡ በእውነተኛ ንስሐ፡ 'ጾመ ኢትዮጵያን መጾም ነው!' በማለት፡ በአንድ በታወቀ ዓለም አቀፍ ነፋስ ድምፅ አማካይነት፡ ለመጀመሪያ ጊዜ፡ የተላለፈው መልእክታችን፡ ያስገኘው ድንቅ ነገር ነው። ያ መልእክት፡ በእውነተኛ ጥቂቶች የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያን ዘንድ ተፈጻሚነትን በማግኘቱ፡ የንስሐ ፍሬ የኾነውንና ለጊዜያዊው ችግራችን መፍትሔ የነበረውን፡ የደርግ አገዛዝን መወገድ አስከተለ።

ይኹን እንጂ፡ ከዚያን ጊዜ ወዲህ፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በተለየ መልኩ፡ ለምን እየተራቀቀና እየተጠናከረ፥ እየተስፋፋም ቀጠለ? የእግዚአብሔርን ነገር፡ በየልቦናችን የሚያስገነዝብን ኢትዮጵያዊነታችን እኮ፡ የዚህን ምክንያት፡ ዘወትር፡ ለየራሳችን መንገሩን አላቋረጠም፤ ነገር ግን፡ ይህ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ፡ ይህ ኢትዮጵያዊነቱ፡ በየልቦናው የሚነግረውን ኹሉ፡ “እምቢ! አልሰማም!” አለ፤ የሚያዳምጠውና የሚከተለው፥ የሚፈራውም፡ ሰዎች፥ ያውም ባዕዳን የሚሉትንና ያስተማሩትን ብቻ ኾነ! ከዚህ የተነሣ፡ እየባሰ የኾደው፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በበለጠ እያጥለቀለቀውና እያሰጠመው ኾዶ፡ ይኸው፡ ዛሬ፡ ከመጨረሻው የጥፋት ፍጻሜ ደርሶ፡ ራሱን፡ አግኝቶታል።

የዘመኑ ትውልድ መከራ ለምን ቀጠለ?

ይህ ኹሉ ቍጣ፡ በዚህ የኢትዮጵያ ትውልድ ላይ የወረደበት፥ እየጸናበት የቀጠለውም፡ ያለምክንያት አይደለም፤ በቂ ምክንያት አለ፤ ያም ምክንያት፡ እግዚአብሔርንና ቃል ኪዳኑን፡ በክህደት፥ በዓመፅና በአመንዝራነት በመተዉ ነው። ይህን እውነታ፡ ይኸው ኢትዮጵያዊነቱ፡ ለዚሁ፡ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፥ ለእያንዳንዱ አባል፡ እንደእስከዛሬው ኹሉ፡ ዛሬም፡ እነሆ እያስገነዘበው ይገኛል። ይኸው መከራ እንዲወገድለትም፡ በፈጣሪውና በቃል ኪዳኑ ላይ የፈጸመውን፡ ይህንኑ ኃጢአቱን፡ በንስሐ በማጽዳት፡ ክህደቱን፡ በሃይማኖት፥ ዓመፁን፡ በአገልግሎት፥ አመንዝራነቱንም፡ በታማኝነት ተክቶና አድሶ፡ ከአምላኩ ጋር ዕርቅ እንዲያደርግ፡ ይኸው ኢትዮጵያዊነቱ ይማፀነዋል። በአኹኑ ጊዜ፡ ይህ መልእክት፡ ለኢትዮጵያውያን ኹሉ፡ እንዲደርስ በማሰብ የተላለፈበት፥ ተፈጻሚነትም ይኖረዋል ተብሎ የሚታመንበት፡ ጠንካራ ምክንያት አለ፤ ይህም፡ ከሰላሣ ሦስት ዓመታት በላይ የደረሰው፡ ሥፍር ቍጥር የሌለው መከራና ሥቃይ፡ የእያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ ልቦና፡ እንደነነዌ ሰዎች፡ ወደእውነተኛው የጸጸት መንፈስ ሊመልሰው እንደቻለ ስለተገመተ ነው። “ለንስሐ መብቃት” ማለት ይህ ነውና።

የእግዚአብሔር ምሕረት እኮ፡ እንደምንተነፍሰው ንጹሕ አየር፤ እንደምንመላለስበት የፀሐይ ብርሃን፤ እንደምንጠቀምበት ጥሩ ውኃና እንደቆምንበት ፍሬያማ ምድር፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ በተለይ፡ ከዛሬ ሹለት ሺህ ዓመታት ጀምሮ፡ ከእያንዳንዳችንና ከሹላችን ጋር፡ ያለማቋረጥ፡ አብሮን ይኖራል፤ እውነተኛው ፍላጎት ካለንም፡ ይህን፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ በቅጽበት ልናገኘው እኮ እንችላለን። ነገር ግን፡ ይህንኑ፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በየራሱ ውሳኔ፡ “የለም!” ብሎ፡ እንደሌለ ስለቆጠረው፤ “አልፈልገውም!” ብሎም፡ ከየራሱ ስላራቀው፡ አኹን፡ በዕድሜያችን፡ እነሆ፡ ከሦስት ዓመርተ ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ እየቀጠለ በኼደው፡ በዚህ፡ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት፤ ሥቃይና ጭንቀት ብቻ ሳይኾን፡ ደም መፋሰስ ጭምር በበዛበትና በጸናበት ህልውና ውስጥ እንዲኖር ተገድዶ፡ እነሆ፡ ሲዳክርና ሲባዝን ይገኛል።

የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ የራስ ጸጉራችንን ሳይቀር ይጠብቃል፤ እንዲያውም፡ በዚህ ጥበቃው ብቻ ሳይወሰን፡ እኛን ሰዎችን፡ ከሰይጣን፤ ከኃጢአትና ከሞት ለማዳን፡ ራሱን ቤዛ አድርጎ ሠውቶልናል፤ አንድ ፍጡሩ፡ መገደል ቀርቶ፡ ትንሽ ጉዳት እንኳ እንዲደርስበት አይፈልግም። ለእኛ፡ ለቃል ኪዳን ተከታዮቹም፡ “ጠላቶቻችሁን ውደዱ! በክፉ ሥራቸው ፈንታ፡ በጎ አድርጉላቸው! የበደሏችሁንም ሹሉ ይቅር በሉ!” የሚል፡ የደግነት መመሪያን ሰጠን እንጂ፡ እንድንቀየማቸው፤ ከዚያም በኋላ፡ እንድንበቀላቸው እንኳ አልፈቀደልንም።

ሰዎች፡ በልዩ ልዩ መንገድ እንዲጎዱና እንዲሠቃዩ፤ እርስ በርሳቸውም ተጠላልተው እንዲጋደሉ ማድረግ የሚያስደስተው፤ ደማቸውንም አስፈስሶ፡ ያን መጠጣት የሚወድደው፡ ዲያብሎስ ነው፤ ይህን እውነታ ለመገንዘብ፤ በተቃዋሚዎቻችን ላይ አድሮ፡ ይህንና ሌላውን ሹሉ፡ የክፋትና የጥፋት ድርጊት የሚያስፈጽመውም፡ ይኸው ርኩስ መንፈስ መኾኑን ለማወቅ፡ ከሃይማኖት ጉድለት የተነሣ፡ ምናልባት፡ ለዘመኑ የኢትዮጵያ ትውልድ ይሳነው ይኾናል።

በኢትዮጵያ ምድር ላይ፡ ዲያብሎስ፡ ከደርግ በፊት፡ በጎቡዕ (በሥውር) ሲሠራ ከቆየ በኋላ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ጀምሮ ግን፡ ከነሠራዊቱ፡ በይፋ ነግሦ እንደሚገዛ፡ እነሆ፡ ለመላው ዓለም፡ ገሃድ በኾነው፡ የግፍና የጭካኔ ድርጊቱ፡ ተረጋግጦ ተመስክሩዋል፤ ይህም፡ ቍጥሩ፡ በእልፍ አእላፋት በሚታሰብ መጠን፡ ወንድማማችና እሳትማማች የኾኑት ኢትዮጵያውያን፡ በእርስ በርስና በድንበር ጦርነት፡ ደም በመፋሰስ የተላለቁበት፤ አኹንም እየቀጠለ እንዲኼድ የተደረገበት ታላቅ ደባ፡ በይበልጥ ተከሥቷል። ለዚህም፡ ባዕዳን ተጸራሪዎቻችን፡ ለአያሌ ዓመታት፡ በሚለግሡት ብቻ ሳይኾን፡ ከደኃው የኢትዮጵያ ሕዝብ በተሰበሰበው የግብር ገንዘብ፡ ከእነርሱ እየተሸመተ ያለው፡ የጦር መሣሪያ ብዛት፡ በቂ ማስረጃ ነው።

ታዲያ! በተንኮሎና በብልሃቱ፤ በገንዘቡና በጦር ኃይሉ ይዞታ ረገድ፡ እንዲህ ተሟልቶ የተደራጀውን፡ ይህን፡ የዲያብሎስንና የተጸራሪዎቻችንን የማጥቂያ ዝግጅት፡ ተቋቁሞ ለማስወገድ የሚቻለው፡ ሌላ ተወዳዳሪ ኃይል፡ ከእግዚአብሔር በቀር፡ ከቶ ማን ሊኖር ይችላል? አዎን! ማንም የለም፤ ስለዚህ ነው፡ በአኹኑ ጊዜ፡ ሌላ ማማረጫ የሌለው፡ ይህ “ጸመ ኢትዮጵያ” ያስፈለገው።

አስተማማኛ ቃል ኪዳን የትኛው ነው?

ወገኖቻችን ሆይ! እግዚአብሔር፡ እንደሰው አይደለም። እንኳንስ፡ በቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም ምክንያት፡ ከእርሱ ጋር የቃል ኪዳን መተሳሰር ያለንን፡ እኛን፡ ኢትዮጵያውያንን ይቅርና፡ ሌላውን፡ ማንኛውንም፡ የተማመነበትንና በእውነት የሚጠራውን ፍጡሩንም እንኳ ቢኾን፡ አያሳፍርም፤ አሳፍሮም አያውቅም፤ እርሱ፡ እግዚአብሔር፡ በኪዳኑ፡ ፍጹም የታመነ ነው፤ በቃሉም፡ የጸና ነው፤ የቃል ኪዳን ተዋዋዩ የኾነ ፍጡሩ፡ ቃሉን አፍርሶ፡ ይክደዋል እንጂ፡ እርሱ፡ ፈጣሪ፡ በምንም መልክ፡ ከታማኝነቱ፡ አይነዋወጽም።

የሰዎች ቃል ኪዳን፣ ጉዳይ፣ እንደገና ወጥቶና ተጋልጦ፣ ይኸው፣ ዕርቃኑን ታየ አይደለምን? የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፣ የቃል ኪዳን አምላኩንና ቅድስት እናቱን ትቶና ክዶ፣ የባዕዳን ሰዎችን፣ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy ከተባለው ፍልስፍናቸው ጋር ፈልገው፣ ፈቅደውና አምኗቸው የተቀበላቸው መኾኑን፣ አብሮም፣ ሽር ጉድ ማለቱን መካድ፣ ከቶ ይቻላልን? አይቻልም፤ እያንዳንዱን ፍልስፍናስ፣ በተለያየ የአገዛዝ ፈሊጥ፣ በየተራ፣ በራሱና በአገሩ፣ በወገኑም ህልውና ላይ ለሙከራም ኾነ በቋሚነት አስፍኖ፣ እንዲሁለጥን አላደረገምን? ስላደረገው፣ ይኸው፣ አኹን፣ ኹሉንም፣ በፍሬው፣ ራሱ፣ እያየው ነው! ያ ፍላጎቱ፣ ያ ፈቃዱና ያ እምነቱ ካስገኛለት መራራ ፍሬ፣ ባዕዳኑ፣ ጨምቀው የሞሉለትንም ጽዋ፣ ይኸው፣ ቋቅ እስኪለው ድረስ፣ ጨልጦ እንዲጠጣው እያስገደዱት ነው።

እንዲህ፣ ግራ የገባውና መቅኖ ያጣው፣ ይህ፣ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፣ በዚህ ድርጊቱ፣ የተረፈው ነገር ቢኖር፣ አንድ ብቻ ኾኖ ቀረ፤ ያም፣ ባለፉት ያልተቋረጡ ዘመናትና በአኹኑ ጊዜ፣ ይህንኑ፣ የባዕዳኑን ፈሊጥ ተከትሎ፣ በኢትዮጵያና በመላው ዓለም፣ እየተሰለፈ፣ ወደእነዚህ አጥቂዎቹ፣ ያለማቋረጥ የመጮህ ግዴታ ነበር። ለዚያውም ቢኾን፣ ያ ኹሉ፣ በከፍተኛ ድምፅ፣ በያለበት፣ የተስተጋባው የኢትዮጵያውያን ጩኸት፣ ሰሚና ተቀባይ ሳያገኝ፣ መና ኾኖ ቆይቶ ሣለ፣ አኹን በቅርቡ፣ ጊዜው ሲደርስ፣ በባዕዳኑና በራስ ወገን ስምምነት “ሙት በቃ ተፈርዶባቸዋል!” የተባሉት የአገዛዙ ተቃዋሚ አንጃ መሪዎች፣ ከእሥር መፈታታቸው፣ ለምን ይመስላችኋል?

ለዚህ ጥያቄ፣ እውነተኛውንና ትክክለኛውን መልስ ለመስጠት፣ ለሌላው የሚቸግረው፣ ወይም፣ የማይፈልገው፣ ወይም፣ የሚያመነታበት፣ ወይም፣ የሚሳሳትበት ሊኾን ይችላል፤ ለቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያን ግን፣ ቀናና ቀላል ነው፤ ይህ በካ ውጤት፣ እውነተኛ ጸምና ጸሎት ያስገኘው፣ መለኮታዊ ምላሽና የንስሐ ፍሬ መኾኑን፣ ከዚህም ጋር፣ ደርግ፣ የሞት ፍርድ ያሳለፈባቸውን፣ ተቃዋሚዎቹን፣ በአንድ ጊዜ ፈትቶ ከለቀቀበት የፍጻሜ ዘመኑ ጋር የሚመሳሰልና ተጠራጣሪዎች ኹሉ እንዲያምኑ ለመርዳት የታየ፣ የእግዚአብሔር የቸርነት ድርጊት ምልክት እንደኾነ ያምናሉ።

አዎን! ከጥንት ጀምሮ እስከዛሬ እንደታየው፣ ዛሬና ወደፊትም እንደሚታየው፣ የሚታመን፣ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው፣ ባዕዳም ኾነ፣ የራሱ የሚሉት ወገን ጭምር፣ ፈጽሞ ሊታመን አይቻልም። ይህን እውነታ፣ አረጋግጦ ለማስረዳት፣ እንግዲህ ወዲህ፣ ከዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፣ የበለጠና የተሻለ ምስክር ይኖራል ብለን አናስብም። እግዚአብሔርን ትቶ፣ በሰው የሚታመን ኹሉ፣ የተረገመ እንደኾነ እንደሚናገረው የመጽሐፍ ቃል፣ በሚቆጠረው ዘይቤያቸው፣ አባቶቻችንንና እናቶቻችንን፣ አልሰማናቸውም፣ ልንሰማቸውም አልፈለግንም እንጂ፣ እነርሱማ፣ “ሰውን፣ ውደደው እንጂ፣ አትመነው!” ደግሞም፣ “ሰውን ማመን፣ ቀብሮ ነው!” ሲሉ፣ አስቀድመው፣ አስጠንቅቀውን ነበር።

ስለዚህ፣ እኛ ኢትዮጵያውያን፣ የግልም ኾነ፣ የጋራ ፍላጎታችን፣ በእርግጥ ይፈጸምልን ዘንድ፣ ጩኸታችንም፣ ተገቢውን ምላሽ ያስገኛልን ዘንድ፣ ምንጊዜም፣ ግንኙነታችንንና ንግግራችንን፣ ውለታችንንና ስምምነታችንን፣ ልናካኾድ፣ ልንፈጽምም የሚገባን፣ የቃል ኪዳን አምላካችን ከኾነው፣ ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ነው፤ ይህንም፣ ከጥንት ከመሠረቱ፣ ከፈጣሪያችን የተቀበልነው ሥርዓታችን አበክሮ ያስገነዝበናል። ከዚህ የተነሣ፣ የምናምነው፣ እግዚአብሔርን፣ የምንታመነውም፣ በእግዚአብሔር ብቻ ሊኾን ይገባል፤ እርስ በርሳችን እንኳ፣ ልንተማመን የሚገባን፣ በእግዚአብሔር በኩል እንዲኾን ግድ ይኾናል፤ አለዚያ፣ አንዳችን፣ የአንዳችንን ውሳጣዊ ማንነት ስለማናውቅ፣ በእየራሳችን መተማመን እንዴት ይቻላል? አይቻለንም። በሰዎች መካከል ያለው ግንኙነት፣ በባልና ሚስት መካከል ያለው፣ የጋብቻ አንድነት ጭምር፣ በዚህ እውነታ ላይ የተመሠረተ ካልኾነ በቀር፣ ሊጸና አይችልም፤ እስከመፍረስ የሚደርሰውም፣ በዚህ ምክንያት መኾኑን ማወቁ፣ ለማንም ሰው ይጠቅመዋል።

ኢትዮጵያዊውን ሥርዓት፡ ለመግለጽ ያህል፡ ይህ አስተያየት ቢሠነዘርም፡ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy የሚባሉት፡ የባዕዳኑ ፍልስፍናዎች፡ “አይሠሩም፤ አይጠቅሙም” ማለት አይደለም፤ እነዚህ ፍልስፍናዎች፡ የሰዎች እንደመኾናቸው መጠን፡ ሰዎች፡ በፈለጉትና ለራሳቸው በሚጠቅሟቸው መንገድ፡ እንዲሠራባቸው የሚያደርጉበት፡ የተለያየ ሰውኛ ፈሊጥ አላቸው። ይህ ፈሊጥ፡ ሰውኛ ብቻ ሳይኾን፡ ሰይጣናዊ እስከመኾን ሊደርስ ስለሚችል፡ የእግዚአብሔር ከኾነው ሥርዓት ጋር ሊስማማ ቀርቶ፡ በሩቁ እንኳ ሊተያይ አይቻለውም። እስካኹን ደርሶ እንደታየው፡ ከሰብአዊነት ውጪ የኾኑ፡ የግፍ ድርጊቶች፡ በረቂቁም ኾኑ፡ በግዙፉ መንገድ የሚካኼዱትና የሚፈጸሙት፡ በእነዚህ ፍልስፍናዎች ስም ኾኖ ይገኛል፤ ይህም፡ የፈሊጡ ምንጮች፡ የተፈለሰፉትና የተስተገቡት፤ ሊሰፍኑም የቻሉት፡ “እግዚአብሔር የለም” የሚሉ አሕዛብ በሠለጠኑባቸው ኅብረተሰቦች መካከል በመኾኑ ነው፤ ስለዚህ፡ ውጤቱ፡ እንዲህ መኾኑ፡ ማንንም ሊያስደንቅ አይገባም።

እነዚህ ፍልስፍናዎች፡ በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ ፈጽመው ሊሠሩ እንዳልቻሉ፤ ወደፊትም፡ በኢትዮጵያዊው መሠረት ላይ ታንጸው ካልኾነ በቀር፡ ሊሠሩ እንደማይችሉ፡ ካለፉት ተከታታይ ተሞክሮዎችና አኹን እየበረታ ከቀጠለው አሳዛኝ ኹኔታ፡ ይኸው ተረጋገጠ። ይህም የኾነው፡ የእግዚአብሔርን በሚከተለው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓትና በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች መካከል ባለው፡ መሠረታዊ የባሕርይ ልዩነት ምክንያት መኾኑን፡ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ሊያውቀው ይገባል፤ በተለይም፡ በባዕዳኑ ትምህርት የተራቀቁት ምሁራን፡ ይህን እውነታ፡ ራሳቸው ተገንዝበውት፡ እየራሳቸውንና እነርሱ፡ “መሃይም” የሚሉትን፡ ወገናቸውን፡ ከዚህ ገዳይ ስሕተት ሊያድኑት ይገባቸዋል።

በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች ውስጥ፡ ተጋንነው የሚወሱት፡ የግል ነጻነትን፤ የሙብት መከበርንና የራስ አስተዳደርን የመሰሉት ዓላማዎች እኮ፡ ዛሬ፡ በምድር ላይ ካሉት የዓለም መንግሥታት ኹሉ፡ ቀዳሚ በኾነው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓተ መንግሥት ዘንድ፡ ከፈጣሪ የታዘዙ መመሪያዎችና ዐበይት ተግባራት ኾነው፡ በሰዎች የአስተሳሰብና የአሠራር ስሕተት ምክንያት፡ በሕፃን እየተሠራባቸው፤ በተለይ፡ እስከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ድረስ፡ “ማኅበር” በሚለው አቋም፡ በአኩረትም ጽዮን አስተዳደር፡ ለአብነትና በሕያው ቅርስነት፡ በይፋ ሲካኼዱ ኖረዋል። ይህ፡ የዘመኑ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ይህን የራሱን ሥርዓት፡ ከቁም ነገር ስላልቆጠረው፡ ንቆ እስከተወውና በትክክለኛው መንገድ እንዳይሠራበት፡ ኾነ ብሎ እስካገለለው ድረስ፡ የእኒህ የተፈጥሮ ጸጋዎች ህልውና፡ በዚህ ኹኔታ ቀጥሎ ቆይቷል።

እንግዲህ ወዲህም፡ ኢትዮጵያዊው፡ ኹሉንም ዓይነት የሰዎች ፍልስፍና፡ ከነፈሊጦቹ ስላየው፤ በሙከራና በመከራም ስላለፈበት፡ ብዙ ጉድለትና ሐሰት ከተገኘበት፡ ከሰዎች የአገዛዝ ፍልስፍናና ፈሊጥ ይልቅ፡ በእግዚአብሔር ሥርዓተ መንግሥት እየተመሩና እየተዳደሩ መኖር፡ የተሻለና የበለጠ፡ መልካም ሕይወትን እንደሚያተርፍ፡ ራሱ አምኖ፡ ሌላውን እንደሚያሳምን እሙን ነው፤ ይህም፡ እውን የሚኾነው፡ ኢትዮጵያዊውያን ኹሉ፡ ለቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታቸው ታማኞች በመኾን፡ እግዚአብሔርንና የእርሱ የኾነውን ኹሉ፡ በእውነት መንፈስ ከፈለጉ፤ በእውነትም ከሠሩበት መኾኑ ሊታወቅ ይገባል።

የማይበገረው ኢትዮጵያዊ ባሕርይ

በዚህ አጭር ሐተታ እንደተብራራው፡ በጸመ ኢትዮጵያ አማካይነት፡ በተጸጸተ ልቦና፡ ወደእግዚአብሔር የሚቀርበው፡ የኢትዮጵያውያን ጩኸት፡ አቀራረቡም፤ የሚያስከትለውም ውጤት፡ ከዚያ፡ ከሰውኛው የተለየ እንደሚኾን ግልጽ ነው። አዎን! ኢትዮጵያዊው አቤቱታ፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓት፡ ለእግዚአብሔር፡ በእውነትና በመንፈስ የሚቀርብ ስለኾነ፡ በጽሑፍና በጸጥታ የሚፈጸም እንጂ፡ በጩኸትና በመፈክር፤ በሰልፍና በግርግር የሚካኼድ አይደለም።

ኢትዮጵያው ሥርዓት: “የእናት ምልጃ፣ ፊት አያስመልስ፣ አንገት አያስቀልስ!” እንዲሉ፡ እናት ኢትዮጵያ፡ ቅድስት ድንግል ማርያም፡ እጆቿን፡ ወደልጇ ዘርግታ ፍላጎቷን የምትገልጽበት፡ ጥያቄዋን፡ አቤቱታዋንና ምስጋናዋንም የምታቀርብበት፡ ሃይማኖታዊ ምግባር ነው፤ ውጤቱ፡ በእምነት የሚጠበቅ፡ በሰዓታት ወይም በቀናት ሳይኾን፡ በቅጽበታት ውስጥ አስደሳች መልስን የሚያሰጥ ኾኖ፡ ኹሉን አቀፍ የኾነ፡ መልካም ፍሬን እንደሚያስገኝም አይጠረጠርም።

እማታውቁ ካላችሁ፡ እንድናሳውቃችሁ፡ “አውቀናል” ብላችሁ፡ ነገር ግን፡ ለማመን ላልፈቀዳችሁ ደግሞ፡ በእግዚአብሔር እውነት፡ እናሳምናችሁ ዘንድ እንድትፈቅዱልን የምንጠይቃችሁ፡ አንድ ቀንም ነገር አለ፤ እርሱም፡ “እውነተኛ” ኢትዮጵያዊን፡ በየዘመናቱ፡ ከሌላው ሰብአዊ ፍጡር ኹሉ የተለየ አድርገውት፡ በዓለሙ ኅብረተሰብ ዘንድ፡ የዛሬውን የመሰለ ችግርን ከፈጠሩበት ባሕርያቱ መካከል፡ ቀዳሚ ኾኖ የሚጠቀሰውን ይመለከታል፤ ያም፡ ከማይገሠሠው ነጻነቱ ጋር፡ ከፈጣሪው በቀር፡ ሌላ ፍጡርን፡ ሌላ እውቀትን፡ ሌላ ሀብትን እና/ወይም፡ ሌላ ኃይልን፡ በነገርነት ለመቀበል፡ ፈቃደኛ አለመኾኑ ነው።

ለኢትዮጵያዊው፡ በሥጋውም፡ በነፍሱም፡ ፈጣሪውና አምላኩ ብቻ ሳይኾን፡ አባቱና ሕይወቱ፡ ንጉሡና ካህኑም፡ “ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ” በተባለው፡ በመራሔ መንግሥቱ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰውነት የተገለጠው እግዚአብሔር ነው፤ እንዲሁም፡ እናቱና ሃይማኖቱ፡ አገሩና ንግሥቱም፡ “ኢትዮጵያ፡ ታበጽሕ እደዊሃ፡ ኀበ እግዚአብሔር!” የተባለችው፡ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። ከዚህ የተነሣ፡ ማንም ፍጡር፡ ቢወድም፡ ቢጠላም፡ ቢቀበለውም፡ ቢቃወሙም፡ ኢትዮጵያ፡ ጥንትም፡ ዛሬም፡ ለዘለዓለምም፡ ከነሕዝቧ፡ ከመንግሥቷና ከነምድሩዋ፡ የእግዚአብሔር መኾኗን ማመን ግድ ይኾንበታል።

ደግሞም፡ በአኹኑ ጊዜ፡ በአገር ውስጥም ኾነ በውጭ አገር፡ በእርሻ፡ በንግድ፡ በተግባረ እድ፡ በዘብና በውትድርና፡ በትምህርት፡ በጽሕፈት፡ በምሕንድስና፡ በኪነት፡ በሥነ ጥበብ፡ በድርሰት፡ በሕክምና፡ በዳኝነት፡ በአስተዳደር፡ በክህነትና በአማካሪነት፡ በሌሎችም ሙያዎች ላይ ተሠማርቶ፡ በገጠር፡ በሜዳ፡ በዱር በገደል፡ በብቸኝነት፡ በማይምንነት፡ በረኃብ፡ በጥማት፡ በእርዛት፡ በደዌ ሥቃይ፡ በእሥራት፡ በስደት፡ በኀዘንና በድህነት የሚታገለው፡ ብቻ ሳይኾን፡ በከተማ፡ በመንደር፡ በቤት፡ በትዳር፡ በሥራ፡ በነጻነት፡ በጥጋብ፡ በምቾት፡ በጤንነት፡ በደስታ፡ በምሁርነትና በሥልጣን የተደላደለው ጭምር፡ “ኢትዮጵያዊ ነኝ!” ካለ፡ ራሱን፡ ለዚህ፡ ለኢትዮጵያዊው፡ የእግዚአብሔር ልጅነት፡ ለመንግሥቱም ዜጋነት፡ ወራሽነትና አገልጋይነት፡ ማብቃት ይኖርበታል።

ታዲያ፡ “ዘለዓለማዊ ነጻነትን ካጎናጸፈኝ፡ ከእግዚአብሔር፡ በመልኩ በመፈጠሬ፡ ከመንፈሱም በመወለዴ፡ ፍጡሩና ልጁ፡ የመንግሥቱም ዜጋ፡ አገልጋይና ወራሽ ኾኜ፡ በእርሱ ፈጣሪነትና አምላክነት፡ አባትነትና ንጉሥነት፡ በቅድስት እናቱም፡ በድንግል ማርያም፡ እናትነትና ሃይማኖትነት፡ አገርነትና ንግሥትነት ከመኖር በቀር፡ ለሌላ ባዕድ አልገዛም!” አስብሎ የሚያስጨክን፡ ይህን፡ የማይናወጽና የማይበገር ባሕርይን፡ ይኼ ኢትዮጵያዊ፡ ከቶ፡ ከየት አገኘው? ከፈጣሪውና ከወላጆቹ፡ በተፈጥሮና በቃል ኪዳን ስለተቀበለውና ስለወረሰው አይደለምን? አዎን! እውነታው፡ ይህ ነው።

እያንዳንዳችን፡ ኢትዮጵያዊነትን፡ እንዲህ፡ በነፍስ ወከፍ የተቀበልነውና የወረሰነው፡-

፩ኛ፡ በቀጥታ፡ ከእግዚአብሔርና ከወላጆቻችን ከኾነ፡

፪ኛ፡ ለየራሳችን፡ በየግላችን፡ እንኖረውና እንጠቀምበት ዘንድ፡ እንገለገልበትና እናገለግልበትም ዘንድ፡ ከኾነ፡

፫ኛ፡ አኹንና ወደፊት፡ ሠርተንበት፡ የአገልግሎትና የንስሐ ፍሬንም አፍርተንበት የተገኘን ስለመኾኑ፡ እያንዳንዳችን፡ በየሕሊናችን፡ በወገኖቻችንና በእግዚአብሔር ዘንድ፡ በነፍስ ወከፍ የምንጠየቅበት ከኾነ፡ ይህ፡ “ጸመ ኢትዮጵያ”፡ ለኹሉ የሚበጀውን ጣፋጭ ፍሬ ሊያበረክት ይበቃ ዘንድ፡ በትክክለኛው የእውነት መንፈስ እንድንፈጽመው የማድረግ ኃላፊነት፡ የየራሳችን መኾኑን ማወቅና ማረጋገጥ አለብን።

እንዲህ ከኾነ፡ ይህን ጸም፡ በእውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ አምልኮ ኾነን፡ ልንጸመው ይገባናል። የኃጢአታቸው ጽዋ ሞልቶ፡ ሊጠፉ በቀረቡት፡ የሰዶምና የገሞራ ከተሞች ውስጥ፡ አሥር ጻድቃን ቢገኙ፡ ከተሞቹ እንደማይጠፉ፡ እግዚአብሔር፡ ለወዳጁ፡ ለአብርሃም አረጋግጦለት እንደነበረ ይታወሳል፤ አኹንም፡ ፈጣሪ፡ በዚህ ጸም ምክንያት፡ ምናልባት፡ እያንዳንዳችንን፡ “ከአሥሩ ጻድቃን መካከል፡ እንደአንዱ ቆጥሮ፡ የቃል ኪዳን አገሩን፡ ኢትዮጵያንና የቃል ኪዳን ሕዝቡን ኢትዮጵያውያንን ይታደጋቸው፤ ከመጥፋትም ያድናቸው ይኾናል!” ብለን በማመን ብንጸመው፡ ይሠራልናል። (ዘፍጥ. ፲፰፥ ፳፪-፴፪።)

የእውነተኛ ንስሐ ተአምራዊ ኃይል

እንግዲህ፡ በመጨዋ ጳጉሜ የምናካኸዳት፡ የሦስቱ ቀናች “ጸመ ኢትዮጵያችን”፡ በሃይማኖት ተስፋ የምንጠብቀውን፡ ይህን የመሰለውን፡ መልካም ፍሬ እንዲያስገኛልን፡ ምን ማድረግ አለብን? ለሚለው ጥያቄ፡ መልሱን፡ እያንዳንዳችን እንድንሰጥ ይጠበቅብናል፤ ይኸውም፡ “እየራሳችንን፡ ከእግዚአብሔር ሕይወት ለይተን ካጠፋንበት አኗኗራችንና ለሞት ከዳረግንበት አስተሳሰባችን፡ አስቀድመን፡ በእውነተኛ ንስሐ መልሰን ልናዘጋጀው ይገባናል!” የሚለው ነው፤ እንደነገረ ሰዎች፤ ወይም፡ ከሕመሙ ለመዳን፡ በግድ፡ መራራ መድኃኒትን መውሰድና ከባድ ሕክምናን መቀበል እንዳለበት ጽኑ በሽተኛ ማለት ነው። አዎን! መሥዋዕትነትን፡ እንዲህ ለመክፈል፡ በቆራጥነት መዘጋጀትማ፡ ለእያንዳንዳችን፡ አይቀሬ ግዳጅ መኾኑ መታወቅ ይኖርበታል። ከዚህ ግብ ለመድረስ፡ ይቻለን ዘንድ፡ የሚከተለውን፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ቃል እንጠቅስላችኋለን፡-

ይህም ቃል፡ ገናናው ኢትዮጵያዊው መሪያችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ራሱን፡ እንደይቅር ባዩ ርኅሩኅ አባት፤ እኛን፡ ኢትዮጵያውያንን፡ እንደትልቁ ልጁ፤ እምቢተኞቹን እሥራኤላውያንን ደግሞ፡ እንደትንሹ አጥፊ ልጁ አስመስሎ፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት፡ በምሳሌ የተናገረው ነው፤ ይኹን እንጂ፡ በአኹን ጊዜ፡ በዚህ የኢትዮጵያ ትውልድ ክህደት፤ ዓመፅና አመንዝራት ምክንያት፡ ዛሬ በሕይወተ ሥጋ የሚንቀሳቀሰው፡ እያንዳንዱ፡ የዚህ ትውልድ አባልና ከዚህ ትውልድ ጋር አንድ የኾነ ኢትዮጵያዊ ኹሉ፡ ማንነቱን፡ ከዚያ ታላቅነት፡ ወደዚያ ታናሽነት፡ ስላዋረደ፡ በዚህ አቋም የምትገኙ፡ እየራሳችሁን፡ በታናሹ አጥፊ ልጅ ቦታ በማስቀመጥ፡ መልእክቱን ለየግላችሁ እንድትጠቀሙበት እናሳስባችኋለን!

“አንድ ሰው፡ ኹለት ልጆች ነበሩት፤ ከእነርሱም፡ ታናሹ፡ አባቱን፡ 'አባቴ ሆይ! ከገንዘብህ፡ የሚደርሰኝን፡ ከፍለህ ስጠኝ!' አለው። አባቱም፡ ከፍሎ ሰጠው።

“ከጥቂት ቀን በኋላም፡ ያ፡ ትንሹ ልጁ፡ ገንዘቡን ኹሉ ሰብሰቦ፡ ወደሩቅ አገር ገደ። በዚያም፡ በመዳራት (በመሸታ ቤት በመደሰት)፡ ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ፡ ጨረሰ!

“ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ በጨረሰበት ጊዜም፡ በዚያ አገር፡ ጽኑ ረኃብ መጣ! እርሱም፡ ፈጽሞ ደኸየ። ገደም፡ ከዚያ አገር ሰዎች፡ ለአንዱ ተቀጠረ።

“ቀጣሪውም፡ አሳማዎችን ይጠብቅ ዘንድ፡ ወደእርሻው ቦታ ሰደደው። እዚያም፡ አሳማዎቹ በልተው ከሚተርፋቸው አሠር ለመመገብ እስከመፈለግ ድረስ ተራቡ፤ ነገር ግን፡ ያንንም እንኳ፡ የሚሰጠው አላገኘም።

“በዚህ ጊዜ፡ ወደልቡ ተመልሶ፡ እንዲህ ሲል አሰቡ፡- "በአባቴ ቤት፡ እህል የሚተርፋቸው፡ አገልጋዮችና ደሞዝተኞች ስንቶች ናቸው? እኔ ግን፡ እዚህ፡ በረኃብ ልሞት ነው። ስለዚህ፡ አኹኑኑ ተነሥቼ፡ ወደአባቴ እገዳለሁ፤ እንዲህም አለሁ፡- 'አባቴ ሆይ! እኔ፡ በሰማይም፤ በፊትም በድያለሁ፤ እንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ!' ተነሥቶም፡ ወደአባቴ ገደ።

“አባቱም፡ ገና ከሩቅ ሲያየው፡ ራራለት፤ ሮጦ፤ አንገቱንም አቅፎ ሳመው።

“ልጁም፡ "አባቴ ሆይ! በሰማይም፣ በፊትህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ብቻ፡ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ።" አለው።

“አባቴም፡ አገልጋዮቼን፡ እንዲህ አላቸው፡- "ከኹሉ የተሻሉትን ልብሶች፡ ቶሎ አምጡና፡ አልብሱት! ለጣቱ፡ ቀለበት፣ ለእግሩም ጫማ አድርጉለት! የሰባ ፍሪዳም አውጡና እረዱ! እንብላ! ደስም ይበለን! ይህ ልጄ ሞቶ ነበር፣ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ነበር፣ ተገኝቷልና።" ደስም ይላቸው ነበር። (ሉቃ. ፲፭፡ ፲፩-፳፬።)

እኛም፡ በዚህ ጾመ ኢትዮጵያችን አማካይነት፡ እንደዚህ ልጅ፡ ከክህደትና ከዓመፅ፣ ከአመንዝራነትም ኃጢአታችን፡ ከልብ ተጸጽተን፡ በእውነት ልንመለስ ይገባናል፤ ይህን ካደረግን፡ የፈጣሪያችንን ይቅርታና ምሕረት፡ ያለጥርጥር እንደምናገኝ፡ ይህ መለኮታዊ ቃል ያረጋግጥልናል። የኢትዮጵያዊነታችን መገለጫና መታወቂያ ከኾኑት፡ ከሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት መካከል፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም የተቀዳጀነው፣ እኛም፡ በቅዱስ ቍርባን፡ ዘወትር የምናጸናው የቃል ኪዳን ማኅተም፡ ኪዳነ ምሕረት ነው። ይህንም፡ በየዓመቱ፡ በየካቲት ፲፮ ቀን፡ በታላቅ የኢትዮጵያዊነት ስሜት በምናከብራት፡ የኪዳነ ምሕረት በዓላችን፡ ለዓለሙ ኹሉ፡ በአዋጅ ስናሳውቅ ኖረናል።

በመጨረሻ፡ የዚህ መልእክት አንባቢዎችና አድማጮች፡ ለኢትዮጵያና ለመላው ዓለም ደኅንነትንና ሰላምን ለማስገኘት፡ የምናቀርበውን፡ ይህን የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ምሕላችንን፡ ቸሩ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስና ቅድስት እናታችን ድንግል ማርያም፡ ይቀበሉልን ዘንድ፣ ለምንጠብቀው መልካም የድል ፍሬም ልናበቃው ይቻለን ዘንድ፡ እያንዳንዳችን፡ በእውነተኛው የኢትዮጵያዊነት የአምልኮ መንፈስ ኾነን፡ ልናቀርበው፣ ቅዱስ ቍርባንንም በመቀበል ልንፈጽመው እንደሚገባን፡ እስካኹን ከተሰጠው ማብራሪያ፡ በሚበቃ የተገነዘባችሁት ይመስለናል።

እንዲህ ከኾነ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን ምንነት፡ አስቀድመን፡ ለየራሳችን፡ በትክክልና በግልጽ ማወቅ፣ ቀጥለን፡ ለእግዚአብሔርና ለሌላው ሰብአዊ ፍጡር፡ ማሳወቅ አለብን፤ ይልቁንም፡ ያለንበት ዘመን፡ እጅግ አሳሳችና አደናጋሪ በመኾኑ፡ የዚህኑ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን፡ እውነተኛነቱን ብቻ ሳይኾን፡ ከማናቸውም ዓይነት ሰብአዊ ስሕተትና ሰይጣናዊ ሐሰት ሳይቀር፡ የጠዳና የጠራ፡ ፍጹም መለኮታዊና ንጹሕ ኢትዮጵያዊ መኾኑንም፡ ማረጋገጥ ግድ ይኾንብናል። ይህን የመሰለውን ጥንቃቄ እናደርግ ዘንድ፡ ያለፍንበትና የምንገኝበት መከራ፡ አስተምሮናል።

የእውቀታችንና የግባችን ማጠናከሪያ ዝግጅቶች

በዚህ ረገድ ያለውን ፍላጎታችንን ሊያሟሉልን የሚችሉ፡ አራት የኢትዮጵያውያንን መመሪያ ክታቦች (ጽሑፎች)፡ ግእዙን ብቻ ሳይኾን፣ ኢትዮጵያኛውንና እንግሊዝኛውን ቅጂዎች ጭምር፡ ከዚህ መልእክት ጋር አያይዘንላችኋለሁ፤ እነዚህ ጽሑፎች፡ የኢትዮጵያዊነትን መሥፈርቶች ያካተቱና በጸሎት መልክ የተዘጋጁ፣ እግዚአብሔር፡ እንደተስፋ ቃሉ፡ በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ልብ ላይ የጻፋቸውንና በየልቦናው ውስጥ ያሳደራቸውን ቅዱሳት ኪዳናት የያዙ ናቸውና፡ በማስተዋልና በማተኮር ተጠቀሙባቸው።

ደግሞም፡ በዚህ መልእክት ውስጥ ስለተጠቀሱት ቁም ነገሮች፡ በበለጠ ለማወቅና በዝርዝር ለመረዳት፡ ከዚህ የሚከተሉትን መጻሕፍት፡ በኢትዮጵያና በውጭ አህጉራት አብያተ መጻሕፍትና መደብሮች፣ ወይም፡ በዚህ በአገልግሎታችን የኅዋ ሰሌዳችን (Web Site) ላይ የተመለከተውን፡ “መጻሕፍት” የሚለውን ርእስ በመክፈት፡ ልታገኛቸውና ልትመለከቷቸው ይቻላል። እነዚህም፡- “ኢትዮጵያዊው፡ በማንነቱ ፍለጋ”፣ “ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!” Ethiopia: The Classic Case እና “ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት”፡- “አንደኛ መጽሐፍ”፣ “ኹለተኛ መጽሐፍ” እና “ሦስተኛ መጽሐፍ” የተባሉት ናቸው።

እነዚህ መጻሕፍት፡ ለበርካታዎቹ የዘመኑ ጥያቄዎች፡ የሰውኛውን የ“እውነት” አቀራረብ ፈሊጥ በመከተል ሳይኾን፡ የእግዚአብሔር በኾነው፡ መለኮታዊት እውነት ላይ በተመሠረተ ቀጥተኛነትና ግልጽነት፡ ትክክለኛነት መልሶችን የሚሰጡ ናቸው። ከጥያቄዎቹም መካከል፡ “ኢትዮጵያ ማናት? ኢትዮጵያዊው ማነው? ኢትዮጵያዊነትስ ምንድር ነው? እኔ ማነኝ? እግዚአብሔር ማነው? ባልንጀራዬስ? የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ኹኔታ፡ እስከ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. ድረስ፡ እንዴት ነበር? ከዚያ በኋላና እስካኹን ያለውስ እንዴት ነው? በ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. የደረሰውን ታላቅ ውድቀት ያመጣው ጠንቅ፡ በእርግጥ ምንድር ነው? ከኹሉም በላይ፡ ለዛሬውና ለወደፊቱ፡ ለጠቅላላውም የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ችግር፡ ፍጹሙና ዘለዓለማዊው መፍትሔ፡ ከቶ ምንድር ነው?” የሚሉት ይገኛሉ።

ይህ መልእክት፡ በማናቸውም ዓይነት መስመርና መልኩ የሚደርሳችሁ ኹሉ፡ እያንዳንዳችሁ፡ በኢትዮጵያዊነታችሁ፡ ራሳችሁ ተቀብላችሁ፡ እንድትፈጽሙት ብቻ ሳይኾን፡ ዓቅማችሁ በፈቀደ መጠን፡ ለሌሎችም እንድታስተላልፉት ያስፈልጋችኋል። ለዚህም፡ በሥጋና በነፍስ፡ በመንፈስም፡ ኃላፊነትና አደራ፡ ተጠያቂነትም እንዳለባችሁ፡ ልታውቁት ይገባል፤ ይህን ኃላፊነት፡ አደራና ተጠያቂነት የተቀበላችሁትም፡ ከሰው ሳይኾን፡ ከባለመክሊቶቹ፡ አምላካችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስና እናታችን ድንግል ማርያም ስለኾነ፡ በፊታቸው በምትቀርቡበት ጊዜ፡ ከፍሬው፡ ወይም፡ ከትርፉ ጋር እንድታስረክቧቸው የሚጠይቁችሁ፡ እነርሱ መኾናቸውን፡ ልትገነዘቡት ይገባችኋል።

ስለኢትዮጵያ ደኅንነትና ሰላም ማሳሰቢያ የኾነው፡ ይህ መልእክት ደርሷችሁ፡ ጸሙን፡ ለመፈጸም ፈቃደኞች ከኾናችሁ፡ በዚህ ፈቃደኝነታችሁ፡ እያንዳንዳችሁ፡-

፩ኛ፡ የመንፈስ ቅዱስ ወገን መኾናችሁን፡ በይፋ መመስከራችሁ ነው፤ ይህም፡ በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ምልክት እያማተባችሁ፡ “በስመ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፡ በቅድስት ሥላሴ፡ እንዘ አአምን፡ ወእትመገፀን፤ እክሕደከ ሰይጣን! በቅድመ ዛቲ፡ እምየ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ እንተ ይእቲ፡ ስምዕየ ማርያም ጽዮን፤ ለዓለም ዓለም።” ማለትም፡ “ልዩ በኾነች ሦስትነት፡ አንድ አምላክ በኾነው፡ በአብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ ቅዱስ ስም አምኜና ተማጽኜ፡ እናቴና መጠጊያዬ፡ ምስክራና ቤተ ክርስቲያኔ በኾነችው፡ በቅድስት ድንግል ማርያም ፊት፡ አንተን ሰይጣንን ክጀሃለሁ! ለዘለዓለሙ።” ብላችሁ በምትጀምሩት ጸሎታችሁ ይታወቃል፤

፪ኛ፡ እውነተኛ ኢትዮጵያዊነታችሁን፡ በገሃድ ማረጋገጣችሁ ነው፤ ይኸውም፡ በዚህ ድርጊታችሁ፡ ፈጣሪያችሁን ከነእናቴ፡ ማስደሰታችሁ፡ የኢትዮጵያዊነት ግዳጃችሁንም በየግላችሁ መወጣታችሁ ነውና፡ በጸሙ ማብቂያ ጊዜ፡ ረክታችሁ፡ እየራሳችሁን ደስ ብሏችሁ ታገኙታላችሁ።

አቋማችሁ ይህ ከኾነ፡ በግል፡ በቤተሰብ እና/ወይም፡ በማኅበር ለማካኪድ የምትሹትን የጸማችሁን ሥርዓት፡ በተሟላ ይዘትና ቁመት ለማከናወን፡ ምቹና ቀና ይኾንላችሁ ዘንድ፡

- በጸሎትና በስግደት፡ በመዝሙርና በምንባብ ዝግጅታችሁ በኩል፡ የሚረዳችሁን ዝርዝርና ቅደም ተከተሉን የሚያሳዩውን ጽሑፍ መመሪያ፡ ከዚህ በታች፡ ባሉት ገጾች ላይ፡ በተጨማሪ፡ አባሪ አድርገንላችኋል።

- የጸሎቶቹንና የመዝሙራቱን ዜማ ለመስማትና ለማወቅ ከፈለጋችሁም፡ የተቀረፀውን የዜማውን ድምፅ፡ ከዚህ ጋር ስለምታገኙት መስማት ትችላላችሁ።

- ስለንስሐና ስለመምህረ ንስሐ የተዘጋጀው ማብራሪያ ጽሑፍ፡ በዚህ ክፍል ውስጥ ተመዝግቦ ይገኛልና፡ እርሱን ከፍታችሁ ትመለከቱ ዘንድ እንጋብዛችኋለን።

መሐሪው ፈጣሪያችን፡ ይህችን የሦስት ቀን “ጸመ ኢትዮጵያ” ምግባራችንን በሰላም አስፈጽሞና እንደመልካም መሥዋዕት ተቀብሎ፡ ለኢትዮጵያና ለሕዝቧ፡ ለመላውም ዓለም የሚበጀውን ያድርግልን! ለአዲሱ የዓውደ ዓመት ቀን አድርሶ፡ ታላላቅ የኾኑትን በዓሎቻችንም ለማክበር ያበቃን!

+ + + + +

የ“ጸመ ኢትዮጵያ” ሥርዓተ ጸሎት።

ጸሎቱ፡ በግል፥ በቤተሰብ፥ ወይም፡ በማኅበር፥ በሠርክ (ወደማታ ጊዜ)፥ አለዚያ፡ በማናቸውም ጊዜ፥ በግእዝ፥ ወይም፡ በኢትዮጵያኛ፥ የዜማው፡ በዜማ፥ አለዚያ፡ በንባብ ብቻ ሊባል፥ ምንባቡም፡ በተካፋዮቹ ተሳትፎ ሊካኔድ ይቻላል።

፩ኛ፡ የመክፈቻ ጸሎት፤ ካህን ካለ፡ በካህኑ፥ ካህን ከሌለ፡ በዲያቆኑ፥ ዲያቆንም ከሌለ፡ ከምእመናን መካከል፡ በአረጋዊው፥ በቀዳሚው፥ ወይም፡ በአንዱ፡ ይመራል። ተካፋዮቹ፡-

- “አኦትብ ገጽዮ” እያሉ፡ አራት ጊዜ በመስገድ ጸሎታቸውን ይጀምሩ። ስግደቱ፡ ፩ዱ፡ ለእግዚአብሔር ለ፩ነቱ፥ ፫ቱ፡ ለ፫ነቱ ነው።

- የኢትዮጵያውያንን የሃይማኖትና የቃል ኪዳን ጸሎቶች፡ በኅብረት ይበሉ።
- “ሰላም ለኪ!”ን፡ አንድ ጊዜ ሰግደው፡ ከ“ጸሎተ እግዚአብሔርን ማርያም” ጋር ከጸለዩ በኋላ፡ አያይዘው፡ የዕለቱን “ውዳሴ ማርያም” በተራ እየተቀባበሉ በመድገም፡ በ“አቡነ ዘበሰማያት” እና በ“በሰላም ገብርኤል” ያጠቃልሉ።

- ኹሉም፡ ከምድር ላይ፡ በግንባራቸው ተደፍተው፡ የነቢዩ ዳንኤል፡ ሦስት ጓደኞች፡ አናንያ፥ አዛርያ፥ ሚሳኤል፡ በስደት አገር፡ በባቢሎን የእሳት ነበልባል መካከል ሣሉ፡ መለኮታዊውን ምሕረት በመጠየቅ፡ የጸለዩትን፡ የንስሐ ጸሎት ይበሉ።

- “ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኅበ እግዚአብሔር!” የሚለውን፡ የመዝ. ፳፯፥ ፴፩-፴፪ ጥቅስ፡ በምስጋካዊው ሥርዓት፡ ሦስት ጊዜ ያዟሙት።

፪ኛ፡ ምንባብ፤ ለሦስቱ ዕለታት ከተመደቡት ምንባቦች መካከል፡ የመጀመሪያው ዕለት፡ በተራ ፊደል (ሀ.) ያለው ጥቅስ፡ ከላይ፡ በ፩ኛው ተራ ቁጥር በተመለከተው መሠረት፡ ይነበብ።

የመጀመሪያው (የሰኞ) ዕለት፡-

- ሀ. ዮና. ምዕ. ፩ እና ፪፤
- ለ. ፩ኛ ነገ. ምዕ. ፲፥ ቀ. ፩-፲ እና ፲፫፤
- ሐ. ሮሜ. ምዕ. ፰፥ ቀ. ፳፰-፴፱፤
- መ. መዝ. ፳፯፤
- ሠ. ማቴ. ምዕ. ፲፰፥ ቀ. ፲፱-፴፭።

የኹለተኛ (የማግስኛ) ዕለት፡-

- ሀ. ዮና. ምዕ. ፫፤
- ለ. ኤር. ምዕ. ፴፰፥ ቀ. ፩-፲፫፤
- ሐ. ዕብ. ምዕ. ፲፪፥ ቀ. ፩-፲፬፤
- መ. መዝ. ፸፩፤
- ሠ. ሉቃ. ፲፭፥ ቀ. ፩-፴፪።

የሦስተኛው (የረቡዕ) ዕለት፡-

- ሀ. ዮና. ምዕ ፱፤
- ለ. አሞ. ምዕ. ፱፥ ቀ. ፩-፲፪፤
- ሐ. ፩ኛ ጴጥ. ምዕ. ፱፥ ቀ. ፯-፲፱፤
- መ. መዝ. ፸፫፤
- ሠ. ማር. ፲፫።

፫ኛ፡ “ሕዝባዊው እግዚአታ” የሚባለውን ምሕላ፡ በኹለት ወገን ኾነው፡- እንደቦታው ምቹነትና እንደሰዓቱ መጠን፡ ፫፣ ፫ ጊዜ፥ ወይም፡ ፮፣ ፮ ጊዜ፥ ወይም፡ ፲፪፣ ፲፪ ጊዜ፡ በሕዝባዊ ዜማ ይበሉትና ሲጨርሱ፡ ለጥቂት ደቂቃዎች ተደፍተው ይስገዱ። ቀጥሎ፡ ምንባብ፤ ለሦስቱ ዕለታት ከተመደቡት ምንባቦች መካከል፡ የዕለቱ፡ ከላይ፡ በ፩ኛው ተራ ቁጥር፥ በተራ ፊደል (ለ.) ያለው ጥቅስ፡ በ፩ኛው ተራ ቁጥር በተመለከተው መሠረት፡ ይነበብ።

፬ኛ: “ሃሌ ሉያ!” በሚለው መክፈቻ: ከምሕላ ጸሎት: “መሐረን አብ!”ን: ከቻሉ: በኹለት ወገን ኾነው: አለዚያ: በኅብረት: በዜማ: ጊዜ የሚያጥር ከኾነ ግን: በዜማና በንባብ: ወይም: በንባብ ብቻ ይበሉት::

ቀጥሎ: ምንባብ፤ ለሦስቱ ዕለታት ከተመደቡት ምንባቦች መካከል: የዕለቱ: ከላይ: በ፪ኛው ተራ ቁጥር: በተራ ፊደል (ሐ.) ያለው ጥቅስ: በ፩ኛው ተራ ቁጥር በተመለከተው መሠረት: ይነበብ::

፭ኛ: “አድጎነነ ሕዝበከ!”ን: በኅብረት ዜማ ይጻፋል:: ከዚያ አያይዘው: ካህን ካለ: የሠርክ ጸሎተ ኪዳንን ያድርሱ::

ቀጥሎ: ምንባብ፤ ለሦስቱ ዕለታት ከተመደቡት ምንባቦች መካከል: የዕለቱ: ከላይ: በ፪ኛው ተራ ቁጥር: በተራ ፊደል (መ.) ያለው ጥቅስ: በ፩ኛው ተራ ቁጥር በተመለከተው መሠረት: ይነበብ::

፮ኛ: “እግዚአታ!”ን: “በእንተ ማርያም”ን ጨምሮ: በመቅደሳዊ ዜማ: ካህን ካለ: ሕዝቡ: ከእርሱ እየተቀበሉ: አለዚያ: በኹለት ወገን ኾነው እየተቀበሉ: ይጻፋሉ::

ቀጥሎ: ምንባብ፤ ለሦስቱ ዕለታት ከተመደቡት ምንባቦች መካከል: የዕለቱ: ከላይ: በ፪ኛው ተራ ቁጥር: በተራ ፊደል (ሠ.) ያለው ጥቅስ: በ፩ኛው ተራ ቁጥር በተመለከተው መሠረት: ይነበብ::

፯ኛ: የመዝጊያ ጸሎት:-

- ሀ. “እስከሊኪ ማርያም: በሃሌ ሉያ!” በዜማ፤ 3 ጊዜ፤
- ለ. የኢትዮጵያውያን የቃል ኪዳን መዝሙር፤ በዜማ፤
- ሐ. “ኢትዮጵያ ሆይ! አገራችን: ረስፔሽ እንደኾን ቀኜ ትርሳኝ!”፤ በዜማ፤
- መ. “አባታችን ሆይ!”፤ “እናታችን ሆይ!” መዝሙር፤ በዜማ፤
- ሠ. የኢትዮጵያውያን: የሰንደቅ ዓላማ መዝሙር፤ በዜማ፤
- ሠ. “ጸሎተ ስባሌ: ለእግዚአብሔር” እና “ጸሎተ ሱላሜ: ለማርያም” በንባብ፤
- ረ. ካህን ካለ: ከእርሱ ኑዛዜ በኋላ: እየተባረኩ: አለዚያ: “የነቢያት: የሐዋርያት” የሚለውን የበረከት ጸሎት አብረው ብለው: መሰነባበት::

የጸሎቱ መክፈቻ

በግእዝ:- “አላትብ ገጽየ፥ ወኩለንታየ፥ በትእምርተ መስቀል! በስመ አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፥ በቅድስት ሥላሴ: እንዘ አአምን፥ ወእትመገፀን፥ እክሐደከ ሰይጣን! በቅድመ ዛቲ: እምየ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን: እንተ ይእቲ: ስምዕሮ ማርያም ጽዮን፤ ለዓለም ዓለም::”

በኢትዮጵያኛ:- “ፊቴንና ኹለንተናዬን በመስቀል ምልክት እያማተብሁ: ልዩ በኾነች ሦስትነት: አንድ አምላክ በኾነው: በአብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ ስም አምኜና ተማጽኜ: እናቴና መጠጊያዬ፥ ምስክራና ቤተ ክርስቲያኔ በኾነችው: በቅድስት ድንግል ማርያም ፊት: አንተን ሰይጣንን ክጄሃለሁ! ለዘላለሙ::”

ጸሎተ ሃይማኖት: ዘኢትዮጵያውያን::

በግእዝ:- ንሕነ ኢትዮጵያውያን:-

ነአምን: በአሐዱ አምላክ: እግዚአብሔር አብ: አኅዜ ኩሉ፥ ገባሬ ሰማያት ወምድር: ዘያስተርኢ፥ ወዘኢያስተርኢ::

ወነአምን: በእግዚአብሔር ወልድ: አሐዱ እግዚእ፥ ወልደ አብ ዋህድ፥ ዘህልው ምስሌሁ: እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፤ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ፥ ብርሃን ዘእምብርሃን፥ አምላክ ዘእምአምላክ ዘበአማን፤ ዘተወልደ ወአኮ ዘተገብረ፥ ዘዕሩይ ምስለ አብ በመለኮቱ፤ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ፤ ወዘእንበሌሁስ አልቦ ዘኮነ፥ ወኢምንትኒ፥ ዘበሰማይኒ፥ ወዘበምድርኒ::

ዘበእንቲኣነ ለሰብእ፥ ወበእንተ መድኃኒትነ፥ ወረደ እምሰማያት፤ ተሰብአ ወተሠገው፥ በግብረ መንፈስ ቅዱስ፥ እማርያም እምቅድስት ድንግል፤ በነሢአ ሥጋ እምሥጋሃ፥ ወነፍስ እምነፍሳ፥ ኮነ ብእሴ ፍጹመ። በመዋዕለ ጲላጦስ ጴጌጌናዊ፥ ተሰቅለ፥ ወሐመ፥ ወሞተ፤ ወተቀብረ በእንቲኣነ። ወተንሥአ እሙታን፥ አመ ሃልስት ዕለት። ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት። ወነበረ በየማነ አቡሁ፥ በመንበሩ ዘበዕሪና። ዳግመ ይመጽእ በስብሐት፤ ይኩንን ሕያዋነ ወእሙታነ። ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።

ወነአምን፡ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፡ ውእቱ መንፈስ ጽድቅ፥ ማኅየዊ ዘበአማን፥ ዘሠረጸ እምአብ፥ ዘንሰግድ ሎቱ ወንሰብሐ፡ ምስለ አብ ወወልድ፥ ወዘነበበ በነቢያት፥ ዘወረደ ላዕል ሓዋርያት፥ ወጸጋሁ ዘመልዓ ዓለም፡ በቤዛ መስቀሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡

ወነአምን፡ በአሓቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ እንተ ይእቲ፡ ዘመሠረታ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እምጥንት፥ በኪዳነ ልቦና ዘአበው ቀደምት፥ ወዘአጽንዓት በቃለ ነቢያት፥ ወዘፈጸማ በላዕል ኩሉ ጉባዔ ዘሓዋርያት፡ በውስቴታ ያቄርቡ ካህናት፡ መሥዋዕተ ሥጋሁ ቅዱስ፥ ወደሞ ክቡረ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወባቲ ይትዌከፉ ምእመናን፡ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ዘዘዚአሁ።

ወነአምን፡ በአሓቲ ጥምቀት፥ ለሥርየተ ኃጢአት።

ወነአምን፡ በትንሣኤ ሙታን፤ ወሕይወተ ዘይመጽእ። ለዓለመ ዓለም፤ አሜን።

ጸሎተ ኪዳነ ቃል፡ ዘኢትዮጵያውያን።

ንሕነ ኢትዮጵያውያን፡-

ነአምን በኢትዮጵያውያን፡ ዘኪዳን ቅዱስ፥ ህልው በዓቂበ ቃላት ኪዳናውያት፥ እለ ወሀቦሙ እግዚአብሔር፡ ለውሉደ ሰብእ።

አምላክነ፡ ሣረረ ዝንቱ ሰብእና ኢትዮጵያዊ፡ በኪዳነ ልቦና፡ በዘኮነ እምሥርዓተ ሰብሳብ፡ ዘአዳም ወሔዋን፡ በዘመነ አበው ቀዳማዊ፤ ወመትሎሁ፡ አዕረጎ ለዝ ሕንፃ፡ በቀስተ ደመናሁ ለኖኅ፥ ወበቀጥርባኑ ዘመልከ ጼዴቅ፥ ወበግዝረቱ፡ ዘአብርሃም፤ ወበዘመነ ሕግ ማእከላይ፡ ነደቆ ማኅፈዱ፡ በጽላተ ሙሴ፥ ወበመንበረ ዳዊት፡ ዘግህደ በዕምረተ አሥራወ ዘርዖሙ ለንግሥት ማክዳ ኢትዮጵያዊት፥ ወለንጉሥ ሰሎሞን እሥራኤላዊ፤ ከመ ያስተሰነአዎ ኩለንታሁ፡ በኪዳነ ኦሪት፤ ወእምድኅረ አጽንዖቱስ፡ በሥጋሁ ወደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልዱ፡ ዘተወልደ እምድንግል ማርያም፡ እንተ ሠረፀት እምዛቲ ሥርወ ምልዕት፡ አስተቁጸሎ አክሊል ዘለዓለም፡ በፍጻሜ ዘመን ዘሕይወት፡ በኪዳነ መንፈስ ቅዱስ። በእንተዝ፡ ነአምን፡ ከመ ይእቲ ኢትዮጵያ፡ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ እንተ ገዝፈት በሰብእናሁ ለኢትዮጵያዊ፡ ዘኪዳን ቅዱስ፡ እንዘ በኅቤሁ የኅብሩ፡ ቤተ ሕዝባ፥ ወቤተ ክህነታ፥ ወቤተ ምልክናሃ፡ በአሠረ ተዋሕዶ።

ንሕነ፡ እለ ተሠየምነ “ክርስቲያን”፡ በስመ ዚአሁ፡ ዘተብህለ “ክርስቶስ”፡ ነአምን፡ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ካህንነ ወንጉሥነ ዘለዓለም፡ በሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ኢትዮጵያዊ፡ ዘአስተርአየ በመዋዕል ቀዳማዊ፡ ወዘኮነ አርአያሁ ለክርስቶስ፡ በልደቱ፡ ዘኮነ፡ እምትሥልስተ ዘርዕ፡ ዘእምአንጋደ ሴም፥ ወካም፥ ወያፌት።

ንሕነ፡ እለ ተሠየምነ “ኢትዮጵያውያን” በስመ ዚአሃ ዘተብህለት “ኢትዮጵያ”፡ ነአምን፡ ከመ ይእቲ ድንግል ማርያም፡ እመ ሕያዋን አማናዊት፥ ወታቦተ ጽዮን ዘለዓለማዊት፥ ወንግሥተ ሰማያት ወምድር፡ በዘወሊዶታ ለአምላክ።

ነአምን፡ በቀስተ ደመና፡ ዘተሠርገወ በሠለስቱ ዓበይት ኅብረ ቀለማት፡ ዘውእቶሙ ሐመልሚለ፥ ወወርቀ፥ ወቀይሐ፡ ዘተውህበ ለነ እምእግዚአብሔር፡ እንተ በኅብ ኖኅ፡ ከመ ውእቱ ይኩነን፡ ትእምርተ ኪዳን ዘለዓለም።

ነአምን፡ በማኅተምነ ዘለዓለም፡ ዘረከብነ እምአምላክነ፡ ወበዘውእቱ ዘተነግረ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ መፈጽም ለኪዳኑ ቅዱስ፡ በዝንቱ ቃል ዘመለኮት፡ እንዘ ይብል፡ “ሞኦ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ”፤ ወበቃለ ትንቢት፡ ዘተነግረ፡ በእንተ ማርያም ድንግል፡ እንዘ ይብል፡ “ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኅበ እግዚአብሔር”።

ነአምን፡ ከመ ንሕነ፡ ወራሲያነ መንግሥቱ ወላእካኒሁ ለእግዚአብሔር፡ በእንተ ወልድናነ፡ በዘውእቱ ዘተከለልነ በክብረ ልደት እምእግዚአብሔር በመንፈስ፡ እንበይነ ጸጋሁ ዘኪዳኑ ቅዱስ።

ነአምን፡ ከመ ብነ ይደልወነ፡ ንሂሉ በንስሓ እንበለ ፅርዓት፡ ለሥርየተ ኃጢአት፤ ወበተመጥዎተ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ፡ ለአጽንዖተ ዝንቱ ወልድናነ፤ ወለትውክልተ ወርስናነ ዘመንግሥቱ፤ ወለዝልፈተ ተልእኮትነ ንጹሕ።

ነአምን፡ ከመ ውእቱ ሃይማኖትነ ዘኢትዮጵያውና፡ ገሃደ ይወጽእ፤ ወቅድስናሁ ይትአወቅ፡ በምግባሪነ ዘኢትዮጵያውና፡ ዘንፈጽም በተዋሕዶተ ፍቅርነ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወለድንግል ማርያም።

ነአምን፡ ከመ እግዚአብሔር ውእቱ፡ ዘጸሓፈ ኢትዮጵያውናነ ዘኪዳን ቅዱስ፡ በልቦናነ፤ ወመሀረን፤ ወረሰየነ፡ ንዕቀብ በሀልዎትነ በእንተ ቃለ ኪዳኑ። ለዓለም ዓለም፤ አሜን።

የኢትዮጵያውያን፡ የሃይማኖት ጸሎት።

በኢትዮጵያኛ፡-

እኛ ኢትዮጵያውያን፡-

ኹሉን በያዘ፤ ሰማይንና ምድርን፤ የሚታየውንና የማይታየውን በፈጠረ፡ አንድ አምላክ በሚኾን፡ በእግዚአብሔር አብ እናምናለን።

ዓለም ሳይፈጠር፡ ከእርሱ ጋራ በነበረ፤ አንድ የአብ ልጅ፤ አንድ ጌታ በሚኾን፡ በእግዚአብሔር ወልድም እናምናለን። እርሱም፡ ከብርሃን የተገኘ ብርሃን፤ ከእውነተኛ አምላክ የተገኘ አምላክ፤ የተወለደ እንጂ ያልተፈጠረ፤ በመለኮቱ፡ ከአብ ጋራ የሚተካከል፤ ኹሉ በእርሱ የኾነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በሰማይ ካለው፤ በምድርም ካለው፡ ያለእርሱ፡ ምንም ምን የኾነ የለም። ስለእኛ ስለሰዎች፤ እኛን ለማዳን፡ ከሰማይ ወረደ፤ በመንፈስ ቅዱስ ግብር፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም፡ ከሥጋዋ ሥጋ፤ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ፡ ፍጹም ሰው ኾነ። በጴንጤናዊው ጲላጦስ ዘመን፡ ስለእኛ መከራን ተቀበለ። ተሰቀለ። ሞተ። ተቀበረ። በሦስተኛውም ቀን፡ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ። በክብር በምስጋና ወደሰማይ ዐረገ። በአባቱም ቀኝ፡ በዙፋኑ ተቀመጠ። ዳግመኛም፡ በሕያዋንና በሙታን ለመፍረድ፡ በምስጋና ይመለሳል። ለመንግሥቱ ፍጻሜ የለውም።

በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም እናምናለን። እርሱም፡ ሕይወትን የሚሰጥ፤ ከአብ የሠረፀና በነቢያት አድሮ የተናገረው፤ በሐዋርያት ላይ የወረደውና በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ ዓለሙን በጸጋው የሞላው፡ ቅዱሱ የእውነት መንፈስ ነው። ለእርሱም፡ ከአብና ከወልድ ጋራ፡ በአንድነት እንሰግድለታለን፤ እናመሰግንዋለንም።

ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በአበው ልቦና በመሠረታት፤ በነቢያት ቃል ባጸናትና በሐዋርያት ጉባዔ በፈጸማት፤ የእርሱ ሥጋና ደም፡ ለመሥዋዕትነት በሚቀርብባትና የመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች በሚሰጡባት፡ በአንዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እናምናለን።

ኃጢአት በሚሠረይባት፡ በአንዲት ጥምቀት እናምናለን።

በሙታን ትንሣኤ፤ በሚመጣውም ሕይወት እናምናለን። ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

የኢትዮጵያውያን፣ የቃል ኪዳን ጸሎት።

እኛ ኢትዮጵያውያን፡-

እግዚአብሔር ለሰው ልጆች፡ የሰጣቸውን ቃል ኪዳናት፡ ጠብቆ በኖረው፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነታችን እናምናለን።

አምላካችን፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ሰውነት፡ በመጀመሪያው የአበው ዘመን፡ በአዳምና ሔዋን ሥርዓተ ጋብቻ፡ በኪዳነ ልቦና መሠረተው፤ ከዚያም፡ በኖኅ ቀስተ ደመና፡ በመልክ ጼዴቅ ቁርባንና በአብርሃም ግርዛት፡ ገንብቶ አሳደገው፤ በመካከለኛውም የሕግ ዘመን፡ በሙሴ ጽላትና በዳዊት ዙፋን አዋቅሮ፡ የኢትዮጵያዊቷን ንግሥት፡ የማክዳንና የእስራኤላዊውን ንጉሥ፡ የሰሎሞንን የዘር ሐረጎች በማዋሐድ፡ በኪዳነ ኦሪት አከናወነው፤ በመጨረሻውም የሕይወት ዘመን፡ ከዚህ ምሉእ ትውልድ ከተገኘቸው፡ ከድንግል ማርያም በተወለደው ልጁ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም አጽንቶና ዘለዓለማዊውን ዘውድ አቀዳጅቶ፡ በኪዳነ መንፈስ ቅዱስ ፈጸመው። ኢትዮጵያ፡ እንዲህ በቀጠለው፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊው ሰውነት፡ ቤተ ሕዝቧን፡ ቤተ ክህነቷንና ቤተ ምልክቱን አንድ አድርጋ የኖረች፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደኾነች እናምናለን።

እርሱ፡ “ክርስቶስ” ተብሎ፡ እኛን “ክርስቲያን” ያሰኘን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በቀደመው ዘመን፡ ምሳሌው ኾኖ በተገለጠው፡ በመልክ ጼዴቅ ኢትዮጵያዊነትና ሹመት፡ ከሴም፡ ከካምና ከያፌት ዘሮች ተወልዶ፡ የዘለዓለም ካህናትንና ንጉሣችን እንደኾነ እናምናለን።

እርሷ “ኢትዮጵያ” ተብላ፡ እኛን “ኢትዮጵያውያን” ያሰኘችን፡ ድንግል ማርያም፡ አምላክን በመውለዷ፡ አማናዊቷ የሕያዋን እናትና ዘለዓለማዊቷ ታቦተ ጽዮን፡ የሰማይና የምድር ንግሥትም እንደኾነች እናምናለን።

አረንጓዴ ብጫ ቀይ የኾነው፡ የቀስተ ደመና ምልክት፡ በኖኅ አማካይነት፡ ከእግዚአብሔር የተቀበልነው፡ የዘለዓለም ሰንደቅ ዓላማችን እንደኾነ እናምናለን።

የቅዱሱ ኪዳን ፍጻሜ ለኾነው፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረው፡ “ሞክ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ” የሚለው፡ መለኮታዊ ቃልና ለድንግል ማርያም የተነገረው፡ “ኢትዮጵያ ታቦጽሕ እደዊሃ ኀብ እግዚአብሔር” የሚለው ትንቢታዊ ቃል፡ ከአምላካችን ያገኘነው፡ የዘለዓለም ማኅተማችን እንደኾነ እናምናለን።

በቅዱሱ ኪዳን ጸጋ፡ ከእግዚአብሔር በመንፈስ፡ የመወለድን ክብር ስላገኘን፡ በዚህ ልጅነታችን፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ወራሾችና አገልጋዮች እንደኾንን እናምናለን።

ይህን ልጅነታችንን፡ አጽንተን ለመጠበቅ፡ የመንግሥቱ ወራሽነታችንን ለማረጋገጥና ንጹሕ አገልግሎታችንን ለመቀጠል፡ ኃጢአታችንን ዘወትር፡ በንስሐ እያጠራንና የክርስቶስን ሥጋና ደም እየተቀበልን መኖር እንዳለብን እናምናለን።

የኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታችን፡ በይፋ የሚገለጠውና ተለይቶ የሚታወቀው፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም ፍቅር ኾነን በምንፈጽመው፡ የኢትዮጵያዊነት ምግባራችን እንደኾነ እናምናለን።

የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነታችንን፡ በየልቦናችን ጽፎ ያስተማረን፡ ጠብቀነው እንድንኖር ያደረገም፡ እንደቃል ኪዳኑ፡ እግዚአብሔር እንደኾነ እናምናለን። ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

THE ETHIOPIAN CREED

በእግዚአብሔር፡-

We Ethiopians believe in One God, God the Father, Almighty who possesses all, Maker of the Heavens and Earth, the visible and the invisible.

We believe in God the Son, Jesus Christ, One Lord, the only begotten Son of the Father, who was with Him before the creation of the world. He is Light from Light, True God from True God, begotten not made, and, in His Divine Essence, one with His Father. All things were made by Him, and without Him nothing whatsoever was made, in Heavens or on Earth.

He came down from Heavens for our sake, for the sake of humanity, for our salvation. He was Incarnate in the womb of the Virgin Mary by the Divine Work of the Holy Spirit, and, acquiring the human soul and the human flesh from Her, became the Perfect Man.

In the days of Pontius Pilate, He suffered, was crucified, died and was buried for our sake. And He rose from the dead on the third day, ascended in glory into Heaven and sat on His Throne at the right-hand of His Father.

He will come again in glory to judge the living and the dead. There is no end to His Kingdom.

We believe in God the Holy Spirit. He is the life-giving Spirit who proceeds from God the Father, spoke through the Prophets, and, by the atonement of Jesus Christ, descended upon the Apostles and filled the world with His Grace. We worship and glorify Him with the Father and the Son.

We believe in the One Church of The Holy Covenant that was founded by the Word of God, Jesus Christ, initially in the Hearts of the Patriarchs, and later sustained by His Divine Messages through the Prophets, and finally brought to perfection through the Holy Spirit by His convocation of the Apostles, and where His Body and Blood is offered as Sacrifice for the Holy Communion with God, and where the Sacramental Blessings of the Holy Spirit are bestowed upon and communicated to all believers.

We believe in One Baptism for the remission of sins.

We believe in the Resurrection from the dead and the Life to come, world without end. Amen.

THE TESTIMONIAL **OF THE ETHIOPIANS ON THE HOLY COVENANT**

We Ethiopians believe in our Ethiopianhood of the Holy Covenant that embodied and conserved the Seven Divine Covenants the Lord granted to humanity.

Our God, in the Era of the Genesis, founded the Ethiopian Entity on the Covenant of the Soul, through the Matrimony of Adam and Eve.

Then in the Patriarchal period, He raised it, through Noah's Rainbow, Melchizedek's Offering and Abraham's Circumcision, to the next stage of its eschatological growth.

In the transitional Era of the Old Testament, He structured it, through Mose's Ark and David's Throne, to the finishing level that caused to bring about, under the Covenant of the Law, the genealogical union of the Ethiopian Queen Makedda and the Israelite King Solomon.

Finally, in the Era of the Everlasting Life, He brought it to completion with the Sacrificial Body and Blood of His Son Jesus Christ, born of the Virgin Mary, who is the pure seed descended from that preordained genealogical union, thus culminating the Ethiopian Entity with the Eternal Crown of the Covenant of the Holy Spirit.

We believe that Ethiopia, as such, represents the Kingdom of God on Earth constituting the three Houses of the People, of the Administration and of the Priesthood achieved through such progressive development in Her uninterrupted existence under the protection and guidance of the Holy Covenant.

We believe that Jesus Christ who is the Son of God and in the name of whom we are called Christians and who is born of the seed that sprung from Shem, Ham and Japhet, in the Ethiopian image of nationhood, ordination and kingship of His precursor, Melchizedek, is our Eternal Priest and King.

We believe that the Mother of God, the Virgin Mary, who is the True Mother of the Living and the Eternal Ark of the Covenant, is the personification of Ethiopia, our Queen in Heavens and on Earth and in whose name we are called Ethiopians.

We believe that the tri-coloured banner of Green, Yellow and Red, symbolizing the sign of the Rainbow, is our Eternal National Flag entrusted to us by God through Noah.

We believe that the Divine Word of "*the Conquering Lion of the Tribe of Judah*" is ascribed to Jesus Christ who is the ultimate manifestation of the Holy Covenant, and the Prophetic Word of "*Ethiopia Stretches out Her Hands to God*" is attributed to the Virgin Mary, and that both Words of the Holy Spirit are our Eternal Divine Seal we received from Our God as a Nation of The Holy Covenant.

We believe that our spiritual birth from God, through the Grace of the Holy Baptism of The Covenant, entitled us to be heirs and servants of the Kingdom of God.

We believe that, in order for us to maintain such Divine birthright privilege, to confirm our inheritance of God's Kingdom and to continue rendering our pertinent services, it is our constant commitment to absolve our sins through incessant repentance and partake the Holy Communion of Our Lord Jesus Christ.

We believe that the genuine manifestation and the distinctive identification of our Faith in the Ethiopianhood of The Holy Covenant are best demonstrated by the typical Ethiopian deed that we perform in consideration and reflection of our love for both Jesus Christ and the Virgin Mary.

We believe that it is our God who, in accordance with His Word of The Covenant, inscribed in our hearts, taught us and made us to preserve in our lives this Ethiopianhood, which is the embodiment of the Holy Covenant. Amen.

ሰላም ለኪ

በግእዝ:-

ሰላም ለኪ! እንዘ ንሰግድ ንብለኪ! ማርያም እምነ! ናስተበቀዓኪ፥ እምዐርዌ ነጻዊ፥ ተማሕፀነ ብኪ፥ በእንተ ሐና እምኪ፥ ወኢያቄም እምአቡኪ፥ ማኅበረኔ ዮም፥ ድንግል ባርኪ!

በኢትዮጵያኛ:-

እናታችን ማርያም ሆይ! “ሰላም ላንቺ ይኹን!” እያልን፡ እንሰግድልሻለን! እንማልድሻለንም! ከክፉው አውሬ፡ ከዲያብሎስ ታድኒን ዘንድ ተማፅነንብሻል! ድንግል ሆይ! ስለእናትሽ፡ ስለሐና፥ ስለአባትሽ ስለኢያቄምም ብለሽ፡ ማኅበራችንን፡ ዛሬ ባርኪልን!

ጸሎተ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ

በግእዝ:-

ተዐብዮ ነፍስዮ ለእግዚአብሔር፤ ወትትሐሠይ መንፈስዮ፤ በአምላኪዮ ወመድኃኒዮ፤ እስመ ርእዮ ሕማማ ለዓመቱ። ናሁ እምይእዜስ፥ ያስተበፅዑኒ፥ ኩሉ ትውልድ፤ እስመ ገብረ ሊተ፥ ኃይለ ዓቢያተ። ወቅዱስ ስሙ። ወሣህሉኒ፡ ለትውልደ ትውልድ፥ ለእለ ይፈርሃዎ። ወገብረ ኃይለ በመዝራዕቱ፤ ወዘርዎሙ፡ ለእለ የዓብዮ ሕሊና ልቦሙ፤ ወነሠቶሙ ለኃያላን፡ እመናብርቲሆሙ። አዕቦዮሙ፡ ለትሑታን፤ ወአጽገቦሙ፡ እምበረከቱ ለርኑባን። ወፈኒወ ዕራቆሙ ለብቡላን። ወተወክፎ ለእሥራኤል ቀሌዔሁ፤ ወተዘከረ ሣህሎ፡ ዘይቤሎሙ፤ ለአባዊን፥ ለአብርሃም፤ ወለዘርዑ፤ እስከለዓለም።

በኢትዮጵያኛ:-

በአዲሱ ኪዳን፡ የምሥራች ቃል፡ “ማርያምም አለች” የሚለውን፡ ያንቺን ጸሎት፡ እናቀርብልሽ ዘንድ፡ እመቤታችን ድንግል ሆይ! ፍቀጃልን! “ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን በታላቅ ክብር ታመሰግንዋለች፤ መንፈሴም፡ በአምላኬና በመድኃኒቱ እጅግ ደስ ይላታል፤ የእኔን የአገልጋዩን ፈተናና መከራ አይቷልና። እነሆ፡ ከዛሬ ጀምሮ፡ ትውልድ ኹሉ፡ “ብፅፅት!” ይሉኛል፤ እርሱ፡ ለእኔና በእኔ፡ ታላላቅ ተአምራትን አድርጓልና። ስሙ፡ ቅዱስ ነው። እርሱን በሚፈሩት ዘንድ፡ ምሕረቱ፡ ለልጅ ልጅ ይኖራል። ታላላቅ ሥራዎቹን፡ በክንዱ ያደርጋል። በእውቀታቸው የታበዩትን፡ በታተናቸው! በኃይላቸው የተመኩትን፡ ከሥልጣናቸው አወረዳቸው! የተዋረዱትንም፡ ከፍ ከፍ አደረጋቸው! የተራቡትን፡ ከበረከቱ አጠገባቸው! በሀብታቸው የታመኑትን፡ ዕርቃናቸውን ሰደዳቸው! ብላቴናውን እሥራኤልን ተቀበለ፤ ለአባቶቻችን፥ ለአብርሃምና ለዘሩም፡ እስከለዓለም የገባውን፡ የቃል ኪዳን ምሕረቱን አስታወሰ።”

አቡነ ዘበሰማያት!

በግእዝ:-

አቡነ ዘበሰማያት! ይትቀደስ ስምክ፤ ትምጻእ መንግሥትክ፤ ወይኩን ፈቃድክ፥ በከመ በሰማይ፥ ከማሁ በምድር፤ ሲሳዩን፥ ዘለለዕለትን፥ ሀበነ ዮም፤ ሕድግ ለን፥ አበሳነ፥ ወጌጋዩን፥ ከመ ንሕነኒ ንሕድግ፡ ለዘአበሰ ለነ፤ ኢታብአነ እግዚአ፡ ውስተ መንሱት፤ አላ አድኅነን፥ ወባልሃነ እምኩሉ እኩይ፤ እስመ ዚአከ፡ ይእቲ መንግሥት፥ ኃይል ወስብሐት፤ ለዓለመ ዓለም!

በኢትዮጵያኛ:-

አባታችን ሆይ! በሰማያት የምትኖር! ስምህ ይቀደስ! መንግሥትህ ትምጣ! ፈቃድህ፡ በሰማይ እንደኾነች፡ እንዲሁ፡ በምድር ትኹን! የዕለት እንጀራችንን፡ ስጠን ለዛሬ! በደላችንንም፡ ይቅር በለን! እኛም፡ የበደሉንን፡ ይቅር እንደምንል፤ አቤቱ! ወደፊተና አታግባን! ከክፉ ኹሉ፡ አድነን እንጂ። መንግሥት ያንተ ናትና፥ ኃይል፥ ምስጋና፤ ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

ጸሎተ ንሥሐ፡- ሦስቱ ስደተኞች፡ በባቢሎን እሳት መከከል የጸለዩት።

የአባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ክብር፥ ተመስገን! ስምህ ለዘለዓለም፡ የተመሰገነና የከበረ ነው። ባመጣህብን መከራ ኹሉ፡ አንተ፡ እውነተኛ ነህ፤ ሥራህ ኹሉ፡ የታመነ፤ ሥርዓትህም ኹሉ፡ የቀና ነው፤ ፍርድህም ኹሉ እውነት ነው። በተቀደሰችው በአባቶቻችን አገር፡ በኢትዮጵያ፡ መልካሙን ኹሉ፡ በትክክለኛው ዳኝነትህ አድርገህልን ነበር። እኛ ግን፡ አንተን ትተን፡ እጅግ ስለበደልን፡ ከዚህ ኃጢአታችን የተነሣ፡ በእውነተኛው ፍርድህ፡ ይህን ኹሉ መከራ አመጣህብን። በኹሉ በደልን፤ ትእዛዝህንም አልሰማንም። ለእኛ፡ መልካም ይኸንልን ዘንድ፡ ያዘዝኸንን፥ የሰጠኸንንም፡ ቃል ኪዳንህን ጠብቀን፡ አልፈጸምንም። ያመጣህብንና ያደረግህብንን መከራ ኹሉ፡ በእውነተኛ ፍርድህ አደረግህብን። በአንተ ፈጽመው በማያምኑ፡ ኃጢአተኞችና ወንጀለኞች በኾኑ ጠላቶቻችን እጅ አሳልፈህ ሰጠኸን! በምድር ላይ ካለ ዓመፀኛና ክፉ ከኾነ ሰው ኹሉ በባሱ መሪዎችም እጅ ጣልኸን!

አኹንም፡ ለእኛ፡ ለምንፈራህ አገልጋዮችህ፡ የገዛ ሥራችን፡ ኃፍረትንና ጉስቀልናን ስላመጣብን፡ 'እንዲህ ኾንን!' ብለን፡ አቤቱታችንን፡ ወደአንተ ልናሰማ፡ የሚገባን አይደለም፤ ብቻ፡ በስምህ ስለተጠራን፡ ስለስምህ ስትል፡ ለባሰ መከራ፡ አሳልፈህ አትሰጠን! ቃል ኪዳንህን አትለውጥብን! የቃል ኪዳን ምሕረትህንም፡ ከእኛ አታርቅ!

በዚህ ዘመን፡ አለቃም የለም፤ ነቢይም የለም፤ ንጉሥም የለም፤ ቀሩባንም የለም፤ መሥዋዕትም የለም፤ ጽንሐ ይዞ፡ ጸሎተ ዕጣን የሚደግምና የሚያጥን ካህንም የለም፤ ምእመናን፡ በፊትህ፡ የሃይማኖት ጸሎታቸውን አቅርበው፡ ከአንተ ይቅርታንና ምሕረትን የሚያገኙበት ቤተ መቅደስና አገርም የለም፤ ስለዚህ፡ ቀድሞ፡ የላሞችንና የጊደሮችን፥ የሰቡ፡ የብዙ በጎችንም መሥዋዕት እንደተቀበልህ፡ ዛሬም፡ የዋህ በኾነችና የትሕትና መንፈስን በተመላች የግል ሰውነታችን የምናቀርብልህን መሥዋዕታችንን፡ በፊትህ እንደዚያ አድርገህ ተቀበልልን! በአንተ ያመኑና የተማመኑ፡ (ኢትዮጵያውያን) ኹሉ እንዳያፍሩ።

የምሕላው ጸሎት
ምስባክ፤ (ኹለቱንም እጆች ዘርግቶ)

በግእዝ፡-

ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኀበ እግዚአብሔር፤ ነገሥተ ምድር ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር፤ ወዘምሩ ለአምላክነ።

በኢትዮጵያኛ፡-

ኢትዮጵያ፡ እጆቿን፡ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች፤ የምድር መንግሥታት፡ እግዚአብሔርን አመስግኑ! ለአምላካችንም ዘምሩ!

ሕዝባዊው እግዚአታ
(በሕዝባዊ ዜማ)

በግእዝ፡-

በኢትዮጵያኛ፡-

እግዚአ፡ መሐረን ክርስቶስ፤
በእንተ ማርያም፡ መሐረን ክርስቶስ፤
ኪራላይሶን፤
ኦ አምላክ፤
እግዚአ ክርስቶስ፤
ያድኅነን እመዓቱ፤ ይሠውረን በምሕረቱ፡
በእንተ ማርያም ወላጇቱ፤
ስምዓን አምላክነ፡ ወመድኃኒነ!

አቤቱ! ክርስቶስ ሆይ! ማረን!
ክርስቶስ ሆይ! ስለማርያም፡ ማረን!
አቤቱ! ይቅር በለን!
አምላክ ሆይ!
አቤቱ! ክርስቶስ ሆይ!
ስለወለደችው፡ ስለማርያም፡ ከቀላጣው
ያድኅን! በምሕረቱ ይሠውረን!
አምላካችን መድኃኒታችን ሆይ! ስማን!

ሃሌ ሉያ፤ መሐረን አብ!
(በዜማ፡ በኅብረት ሊያዜሙት ይቻላል።)

በግእዝ፡-

ሃሌ ሉያ! ዘበእንቲአሃ ለቤተ ክርስቲያን፡ ተጸፋህከ በውስተ ዓውድ፡ ከመ ትቀድሳ በደምክ ክቡር፤ ዘበእንቲአሃ፡ ዝግሓታተ መዋቅሕት ሶረ፤ ወተዓገሠ ምራቀ ርኩሰ፡ እንዘ አልቦ ዘአበሰ፤ አምላክ ዲበ ዕፀ መስቀል ተሰቅለ።

(በኹለት ወገን ኾነውና በየአራቱ ነጥቦች ላይ አቋመው እየተቀባበሉ፡ በዜማ ሊሉት ይቻላል።)

መሐረን አብ። ሃሌ ሉያ። ተሳላላሪ ወልድ። ሃሌ ሉያ። መንፈስ ቅዱስ መሓሪ፡ ተዘከረን በሣልክ። (፫ ጊዜ ይበሉት)

ለከ ንፌት ስብሐተ፤ ወለከ ናዓርግ አኩቴተ። መሐረን መሓሪ፡ ኃጢአተነ አስተሥሪ። ወአድጎነነ። ወተማገፀን ነፍሰነ ወሥጋነ። ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር። አምላክነ። ወመድኃኒነ። ኢየሱስ ክርስቶስ ተሳላላሪ። በብዝኃ ምሕረትከ። ደምስስ አበሳነ። ወፈኑ ሣህለክ ላዕሌነ። እስመ እምነቤክ። ውእቱ ሣህል። ሃሌ ሉያ መሐረን አብ መሓሪ። ወተሳላላሪ። ሀብ ሣህለክ መሓሪ። ኢታጥፍአነ፡ ተዘከረከ ዘትካት። በምሕረትከ። እስመ መሓሪ አንተ። ወብዙኅ ሣህልክ ለኩሎሙ እለ ይጸውዑክ። ይጸውዑክ በጽድቅ። ሰማዒ ወትረ። ከሃሊ ዘውስተ አድጎኖ። ከሃሊ። ዘውስተ አድጎኖ። ለአምላክ እስመ ጽድቅ ቃሉ። ንስኣሎ ለአብ። ይፈኑ ለነ ሣህሎ። እስመ አብ የአክል ለዘሰኣሎ።

ሃሌ ሉያ። ስብሐት ሎቱ ይደሉ። ሃሌ ሉያ፡ አኩቴት ሎቱ ይደሉ። ሃሌ ሉያ። ለክርስቶስ ለእግዚአ ትሉ። ሃሌ ሉያ፡ ሃሌ፡ ሃሌ ሉያ። ወይእዜነ። መኑ ተስፋየ። አኮኑ። እግዚአብሔር። ውስተ እጴከ እግዚአ አመሓዕን ነፍስየ። ኅበ አምላክ ምሕረት። አምሓዕን ነፍስየ። ኅበ ንጉሠ ስብሐት። አመሓዕን ነፍስየ። በእግዚእየ ወአምላኪየ። አመሓዕን ነፍስየ። እምኩሉ ምግባረ እኩይ፡ አድጎና ለነፍስየ። ሀቡ። ንስኣሎ። ንስኣሎ። ናስተምሕሮ። ለአምላክ ጻድቅ እስመ ጽድቅ ቃሉ።

ዘይክል ኩሎ ወአልቦ ዘይሰዓኖ። አምላክ ነዳያን ረዳኤ ምንዳባን። ንሕነ ኅቤከ ተማገፀነ። ዘይክል ኩሎ ወአልቦ ዘይሰዓኖ። አምላክ ነዳያን ናዛዜ ኅዙናን። ንሕነ ኅቤከ ተማገፀነ። ዘይክል ኩሎ ወአልቦ ዘይሰዓኖ። አምላክ ነዳያን ወተስፋ ቅቡጻን። ንሕነ ኅቤከ ተማገፀነ። ወበከመ ዐቀብከነ እምነግህ እስከ ሠርክ። ዕቀብነ እግዝእ እምሠርክ እስከነግህ።

(በኅብረት የሚቀጥሉት)

ተሳላላክ እግዚአ ምድረከ፤ ሃሌ ሉያ፤ ስማዕ ጸሎተነ፡ ወስእለተነ፤ ወስረይ ኩሎ ኃጢአተነ፤ ስማዕ፤ ጸሎተነ፤ ወስእለተነ፤ ዘሰማዕኮ ጸሎቶ ወስእለቶ ለእዝራ፤ ተወከፍ ምሕላነ፤ ሰላመከ ሀብነ፤ ወእማዕከሌነ ኢትርኅቅ።

ወሚጥ መዓተክ እምኔነ፤ ሃሌ ሉያ! ንዒ ኅቤየ እንቲአየ፤ ሠናይት ርግብየ፤ መዓዛ አፋሃ ከመ ኮል፡ ወኩሉ ነገራ በሰላም።

አርእየነ እግዚአ ሣህልክ፤ ሃሌ ሉያ! ሰላመ አብ፤ ወሰላመ ወልድ፤ ወሰላመ መንፈስ ቅዱስ፤ የሃሉ ማዕከሌክሙ አኅው።

በኢትዮጵያኛ፡-

ሃሌ ሉያ! (ሀለው፣ ህልው፣ ይሂሉ። የነበርህ! ያለህ! የምትኖር!) ለቤተ ክርስቲያን ስትል፡ በአደባባይ በጥፊ የተመታህ፣ አቤቱ! ይህን ማድረግህ፡ እርሷን፡ በከበረ ደምህ፡ ትቀድሳት ዘንድ ነው። ለእርሷ ሲል፡ ታሥሮ መጐተትን የተቀበለ፣ የፈጸመውም በደል ሳይኖር፡ ርኩስ ምራቅን የታገሠ አምላክ፡ በእንጨት መስቀል ላይ ተሰቀለ።

አብ ሆይ! ማረን! ሃሌ ሉያ! ወልድ ሆይ! ይቅር በለን! ሃሌ ሉያ! መሓሪ መንፈስ ቅዱስ ሆይ! በይቅርታህ አስበን! (፫ ጊዜ)

ለአንተ፡ ፍጹም ምስጋናን እናቀርባለን። ቸር፣ ይቅር ባይ ሆይ! ማረን! ኃጢአታችንንም አስተሥርይልን! የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! አድነን! በነፍስ በሥጋም ጠብቀን! አምላካችን፣ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! ይቅር በለን! በቸርነትህ ብዛት በደላችንን ደምስስ! ይቅርታህንም ላክልን! ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና።

ሃሌ ሉያ! ይቅር ባይ አብ ሆይ! ማረን! ይቅር በለን! መሐሪ የኾንህ አቤቱ! ይቅርታህን ስጠን! የቀድሞ ኃጢአታችንንም አስበህ አታጥፋን! በቸርነትህ፡ አንተ ይቅር ባይ ነህና። ለሚጠፋህ፡ ለሚለምኑህ ኹሉ፡ ይቅርታህ ብዙ ነው። በእውነት ይጠፋሃል፤ አንተም ዘወትር ትሰማለህ። ኹሉን ለማድረግ የምትችል ነህ። ኹሉን ለማድረግ የሚችል የአምላካችን ቃሉ እውነት ነውና። ይቅርታውን ይልክልን ዘንድ፡ አብን እንለምነው! አብ፡ ለለመነው ኹሉ ይበቃልና።

ሃሌ ሉያ! ለእርሱ ምስጋና ይገባል። ሃሌ ሉያ፡ ከእርሱ ክብር ምስጋና ይገባል። ሃሌ ሉያ፡ ለኹሉ ጌታ፡ ለክርስቶስ ምስጋና ይገባል። ሃሌ ሉያ! ሃሌ፣ ሃሌ ሉያ!

ዛሬስ፡ ተስፋዬ ማነው? እግዚአብሔር አይደለምን? አቤቱ! ነፍሴን፡ ለአንተ አደራ አስጠብቃለሁ፤ ከምሕረት አምላክ ዘንድ፡ ነፍሴን አደራ አስጠብቃለሁ፤ በጌታዬና በአምላኬ፡ ነፍሴን አደራ አስጠብቃለሁ። ከክፉ ሥራ ኹሉ፡ ነፍሴን፣ ሰውነቴን አድናት!

ኑ! እንለምነው! እንለምነው! እንማልደው! የአምላካችን ቃሉ፡ እውነት ነውና።

ኹሉን የሚችል፣ የሚሳነውም የሌለ፣ የድሆች አምላክ! የተቸገሩትን የሚረዳ! አቤቱ! እኛም ወደአንተ ተማጥናል! ኹሉን የሚችል፣ የሚሳነውም የሌለ፣ የድሆች አምላክ! ያዘኑትን የሚያጽናና! አቤቱ! እኛም ወደአንተ ተማጥናል! ኹሉን የሚችል፣ የሚሳነውም የሌለ፣ የድሆች አምላክ! ተስፋ ለቁረጡ ተስፋቸው! አቤቱ! እኛም ወደአንተ ተማጥናል!

ከጧት እስከማታ እንደጠበቅኸን፣ አቤቱ! እንዲሁ፡ ከማታ እስከጧት ጠብቀን!

(በኅብረት የሚቀጥሉት፡-)

ሃሌ ሉያ! ጌታ ሆይ! ለፍጥረትህ ቸርነትህን አድርግ! ጸሎታችንንና ልመናችንን ስማ! ኃጢአታችንንም ኹሉ ይቅር በል! የዕዝራን፡ ጸሎቱንና ልመናውን እንደሰማህ፡ የእኛንም ጸሎትና ልመና ስማ! ምሕላችንን ተቀበል! ሰላምህን ስጠን! ከመካከላችንም አትራቅ!

ሃሌ ሉያ! መዓትህን ከእኛ መልስ! የአፏ መዓዛ እንደኮል፣ ነገርዋ ኹሉ ሰላማዊ የኾነ፣ የኔዪቱ መልካም ርግብ ማርያም ሆይ! ወደእኔ ነዩልኝ!

ሃሌ ሉያ! አቤቱ! ቸርነትህን አሳየን! የአብ ሰላም፣ የወልድ ሰላም፣ የመንፈስ ቅዱስ ሰላም፡ በመካከላችን ይኹን!

አድኅነነ ሕዝብከ

(በኅብረት ኾነው፡ በዜማ ሊሉት ይቻላል።)

በግእዝ፡-

አድኅነነ ሕዝብከ፤ ወባርከነ ርስተከ፤ ሀበነ፡ ኃይለ ወመዊአ ለአግብርቲከ፣ ለእለ ንጹውዕ ስመከ፤ ዕቀበነ ውሉደ ሕዝብከ፤ ወሕዕሪነ፡ በኃይለ መላእክቲከ፡ ወትረ በኩሉ ጊዜ ወበኩሉ ሰዓት፤ በኃይለ መስቀልከ፡ ርድአነ፣ በዕፀ መስቀልከ ቤዝወነ።

በእንተ አብርሃም ፍቁርከ፤ ወበእንተ ይስሐቅ ቊልዔከ፤ ወበእንተ እስራኤል ቅዱስከ፤ ተዘከር እግዚአ ኪዳነከ! ፍጡነ ፈኑ ሣህለከ! መሓር ኪያነ ዘፈጠርከ! ሥረይ፡ ኃጢአተ ሕዝብከ! ወመሓር ተግባረከ! እግዚአ፡ ታጥፍአነ ሓሰ ለከ!

በእንተ ማርያም ወላዲትከ፤ ወበእንተ ዮሐንስ መጥምቅከ፤ ወበእንተ ኩሎሙ ቅዱሳኒከ፤ ርድአነ ወትረ፡ በኃይለ መስቀልከ፤ ኢታስተኃፍረነ እግዚአ በቅድሜከ።

እግዝእትነ! ነጽሪ ኅቤነ! ጸልዪ ለነ ለደቂቅኪ! ወአድኅነነ እምኩሉ ምንዳቤ ውነዘን! መዓልተ ምስሌነ፤ ወሌሊተ ማዕከሌነ፤ አንተ እግዚአ! ኢትርኅቅ እምኔነ! ሀሉ ምስሌነ! ረዳኤ ኩነነ! ኢትግድፈነ ወኢትመነነ አምላክ ሰላም ተራድአነ!

ኢትግድፈነ! ኢትግድፈነ ወኢትመነነ አምላክ ሰላም ተራድአነ! (፫ ጊዜ)

እግዝእትነ! እግዝእትነ! ነጽሪ ኅቤነ! ሰላመ ወልድኪ፡ የሀሉ ምስሌነ! (፫ ጊዜ)

እግዚአ! መሓረነ ክርስቶስ! (፫ ጊዜ)

(አንገታቸውን ዝቅ በማድረግ፡ ይህን የምስጋና ቃል፡ በኅብረት ዜማ ያሰሙ!)

ስብሐት ለእግዚአብሔር፡ ኪያነ ዘፈጠረ፡ ከመ ናምልኮ!
ስብሐት ለማርያም፡ እመ አምላክ፡ ንግሥትነ፤ ወእምነ!
ስብሐት ለመስቀለ ክርስቶስ፡ ዕፀ መድኃኒት፤ ኃይልነ፤ ወጸወንነ!

በኢትዮጵያኛ፡-

የቃል ኪዳን ሕዝብህ የኾንነውን፡ እኛን ወገኖቻህን አድነን! ባርከንም! ስምህን ለምንጠራ፡ ለእኛ ለአገልጋዮቻህ፡ ድል መንሣትንና ኃይልን ስጠን! የቃል ኪዳን ሕዝብህ ልጆች ነንና ጠብቀን! በመስቀልህ ታዳጊነት እርዳን! በመስቀልህ ተቤገርን!

ስለባለሟልህ አብርሃም፥ ስለወዳጅህ ይስሐቅ፥ ስለመረጥኸው እስራኤልም ብለህ፡ አቤቱ፥ ቃል ኪዳንህን አስብ! ይቅርታህን ፈጥነህ ላክ! የፈጠርኸን እኛን ማረን! የወገኖቻህን ኃጢአት አስተሥርይ! የእጅህን ፍጥረቶች እኛን ማረን! አቤቱ፥ አታጥፋን! ይህ በአንተ ዘንድ አይደረግ!

ስለእናትህ፡ ድንግል ማርያም ብለህ! ስለአጠመቀህ፡ ዮሐንስና ስለቅዱሳንህ ኹሉ ብለህ፡ ኹልጊዜ በመስቀልህ ታዳጊነት እርዳን! አቤቱ፥ በፊትህ አታሳፍረን!

እመቤታችን፥ እናታችን ሆይ!! ወደእኛ ተመልከቺ! ለእኛ ለልጆችሽ ለምኒልክን! ከችግርና ከጎዘን ኹሉ አድኒን!

አቤቱ፥ ቀን፡ ከእኛ ጋር፥ ሌትም፡ በመካከላችን ኹን! አንተ፡ ከእኛ አትለይ! ከእኛ ጋር ኑር! ረዳትም ኹንን! አትተወን! አትናቀንም! የሰላም አምላክ ሆይ፥ ተራዳን!

አትተወን፥ አትተወን፥ አትናቀንም! የሰላም አምላክ ሆይ፥ ተራዳን! ቺ ጊዜ

እመቤታችን ሆይ፥ እመቤታችን ሆይ! ወደእኛ ተመልከቺ! የልጅሽም ሰላም፡ በእኛ ላይ አድሮ ይኑር! ቺ ጊዜ

አቤቱ፥ ክርስቶስ ማረን! ቺ ጊዜ
(አንገታቸውን ዝቅ በማድረግ፡ ይህን የምስጋና ቃል፡ በኅብረት ዜማ ያሰሙ።)
እርሱን እናመልከው ዘንድ፡ እኛን ለፈጠረ እግዚአብሔር፡ ምስጋና ይገባል።
አምላክን ለወለደች፡ ለንግሥታችንና እናታችን፡ ድንግል ማርያም ምስጋና ይገባል።
ኃይልና ጋሻ፥ መድኃኒትም ለኾነን፡ ለክርስቶስ መስቀል፡ ምስጋና ይገባል።

የእግዚአታ ጸሎት

(ካህኑ፡ ከፍ ባለ ድምፅ፡ እንዲህ የሚለውን መግቢያ፡ በንባብ ያሰማ፡-)

በግእዝ፡-

ሰላም አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወፍቅራ ለእግዝእትነ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ፤ ሞገስ መስቀሉ፥ ወሀብተ ረድዔቱ ለእግዚእነ፥ ወአምላክነ፥ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ኢይርኃቅ ወትረ፡ እማዕከሌየ ወእማዕከሌክሙ እስከለዓለም!

(ቀጥሎ፡ ከሕዝቡ ጋር ቺ፥ ቺ ጊዜያት በመቀባበል፡ መጀመሪያ በንዑስ ዜማ፥ ከዚያ፡ በልዑል ዜማ፡ ይህን ይበል!)

እግዚአ መሐረነ ክርስቶስ!

(አያይዞም፡ ከሕዝቡ ጋር ቺ፥ ቺ ጊዜያት በመቀባበል፡ መጀመሪያ፡ በልዑል ዜማ፥ ቀጥሎ፡ በንዑስ የመዝጊያ ዜማ፡ ይህን ተከታይ የምሕላ ጸሎት ይበል!)

በእንተ ማርያም መሐረነ ክርስቶስ!

(በመጨረሻ፡ ኹሉም፡ በኅብረት፡ ይህን ያዟቸው!)

ሰአሊ ለነ ማርያም፡ ምሕረተ ወልድኪ የሐውጸነ እምአርያም። ሰአሊ ለነ ማርያም ለለሰዓቱ፥ ተግባረ እደዊሁ፡ ለወልድኪ ኢንጥፋዕ በከንቱ። ኩሎ መዓልተ፥ ወኩሎ ሌሊተ፥ ብዙኅ ኃጢአተ ዘገበርነ፤ በእንተ ማርያም፡ እምከ፥ መሓሪ ስረይ ለነ!

እግዚአ፥ ዕቀባ፡ ለኩልነ ኢትዮጵያውያን፡ ውሉድ፥ ወአዋልድ፡ ዘኪዳንክ ቅዱስ!

እግዚአ፥ ዕቀባ፡ ለሀገሪትነ ኢትዮጵያ!

እግዚአ፥ ዕቀባ፡ ለኩሎሙ ሕዝብ ኢትዮጵያ!

እግዚአ፥ ዕቀባ፡ ለኩሎሙ ሕዝብ ዓለም፡ እለ ይትመሓፀኑ በስምክ ቅዱስ፥ ወበስማ ለእምነ ቅድስት ድንግል ማርያም፡ ወላዲተ አምላክ!

እግዚአ፥ ፈውሶሙ፡ ለአግብርቲክ፥ ወለአዕማቲክ ኩሎሙ ኢትዮጵያውያን።

እግዚአ፥ አዕርፎሙ፡ ለነፍሳተ አግብርቲክ ወለአዕማቲክ ኩሎሙ ኢትዮጵያውያን!

በኢትዮጵያኛ፡-

(ካህኑ፡ ይህን የእግዚአታ መግቢያ ጸሎት፡ ከፍ ባለ የንባብ ድምፅ ያሰማ!)

የአብ፥ የወልድና የመንፈስ ቅዱስ ሰላም፥ አምላክን የወለደች፡ የእመቤታችን፡ ቅድስት ድንግል ማርያም ፍቅር፥ የአምላካችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ የመስቀሉ ሞገስና የጸጋው ረድዔት፡ ምንጊዜም፡ በእናንተም፥ በእኔም ይደር! ለዘለዓለሙ!

(አያይዞም፡ ከሕዝቡ ጋር ቺ፥ ቺ ጊዜያት በመቀባበል፡ መጀመሪያ በንዑስ ዜማ፡ ቀጥሎ፡ በልዑል ዜማ፡ ይህን ይበል!)

“አቤቱ! ክርስቶስ ማረን!”

(ቀጥሎ፡ ከሕዝቡ ጋር ቺ፥ ቺ ጊዜያት በመቀባበል፡ መጀመሪያ፡ በልዑል ዜማ፥ ከዚያ፡ በንዑስ የመዝጊያ ዜማ፡ ይህን ተከታይ የምሕላ ጸሎት ይበል!)

“ስለማርያም ብለህ፥ ክርስቶስ ማረን!”

(በመጨረሻ፡ ኹሉም በኅብረት፡ ይህን ያዟቸው!)

ማርያም ሆይ፥ የልጅሽ ምሕረት፡ ከአርያም ይጎብኘን ዘንድ ለምኒልን! ማርያም ሆይ፥ የልጅሽ የእጁ ሥራዎች የኾንነው እኛ፡ ከንቱ ኾንን እንዳንጠፋ፡ በየሰዓቱ ለምኒልን! በቀንም፥ በሌሊትም፡ የሠራነውን፡ ብዙውን ኃጢአታችንን ኹሉ፡ ስለእናትህ፡ ድንግል ማርያም ብለህ፡ መሓሪው አምላክ ሆይ፥ ይቅር በለን!

ጌታ ሆይ፥ የቅዱሱ ኪዳን ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ የኾንነውን፡ እኛን ኢትዮጵያውያንን፡ በያለንበት ጠብቀን!

ጌታ ሆይ፥ አገራችንን ኢትዮጵያን ጠብቅልን!

ጌታ ሆይ፥ በኢትዮጵያ የሚኖሩትን ሕዝቦች ኹሉ ጠብቅ!

ጌታ ሆይ፥ በቅዱስ ስምህ፥ በወለደችህ እናታችን፡ ቅድስት ድንግል ማርያምም ስም የተማፀኑትን የዓለም ሕዝቦች ኹሉ ጠብቅ!

ጌታ ሆይ! በልዩ ልዩ ሕመም፥ ችግርና መከራ ላይ የሚገኙትን ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችህን ኢትዮጵያውያንን፡ በረድዔትህና በምሕረትህ ጎብኘልን!

ጌታ ሆይ፥ በዕረፍተ ሥጋ የተለዩንን፡ የወንዶችና የሴቶች አገልጋዮችህን ኢትዮጵያውያንን ነፍሳት በገነት ሕይወት አሳርፍልን!

የምሕላው ጸሎት መዝጊያ

እስከላኪ ማርያም በሃሌ ሉያ!

(በአጼ ልብነ ድንግል ዘመን፣ ኢትዮጵያውያን፣ በግራኝ አሕመድ ወረራ ጊዜ የጸለዩት።)

በግእዝ፡-

በእንተ ፍቅር አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ኬንያ፤
እስከላኪ ማርያም በሃሌ ሉያ!
ኅዘና ስምዒ ወብካያ ለሀገሪትኅ ኢትዮጵያ።

በኢትዮጵያኛ፡-

ሠሪዋ በኸነው፡ በአብ፡ በወልድ፡ በመንፈስ ቅዱስ ፍቅር ኸነሽ፡
ማርያም ሆይ! በሃሌ ሉያ፡ የምስጋና ቃል የምንለምንሽ፡
አገራችንን ኢትዮጵያን፡ ኅዘናንና ለቅሶዋን ሰምተሽ፡
እንድታማልጂ ነው ከልጅሽ።

የኢትዮጵያውያን፣ የቅዱሱ ኪዳን መዝሙር

- ፩. ሃሌ ሉያ ለአብ፡ ለሰማይ አባታችን፤
ስብሐት ለእግዚአብሔር ወልድ፡ ካህን ንጉሣችን፤
ለመንፈስ ቅዱስም፡ ጸጋ ሕይወታችን፤
አቅርቦናልና፡ በዝርጉ እጃችን፤
ጌታ ሆይ ተቀበል፡ ይኸው ምስጋናችን፤ ይኸው ምስጋናችን።
  - ፪. ሰላም ለማርያም፡ ጽዮን እናታችን፤
ኪዳን ምሕረት፡ ድንግል ንግሥታችን፤
ተዋሕዶ ሃይማኖት፡ ቤተ ክርስቲያናችን፤
ርስትሽ ነንና፡ በሕዝብነታችን፤
ይሰማ በአርያም፡ ይኸ መዝሙራችን፤ ይኸ መዝሙራችን።
- ፫. ለሰውነታችን፡ ለመንፈስ ምግባችን፤
ለሕመም መድኃኒት፡ ለደዌ ፈውሳችን፤
ከክፋት፡ ከኃጢአት፡ ከሞት መዳኛችን፤
በመከራ ጊዜ፡ ተስፋ መጽናኛችን፤
በእምነትና ምግባር፡ የትእግሥት ፍሬአችን፤ የትእግሥት ፍሬአችን።
  - ፬. ለግል፡ ለቤተሰብ፡ ለኅብረት ኑሮአችን፤
ለአንድነት፡ ለፍቅር፡ ለሰላም ግባችን፤
ለሰብአዊ መብት፡ ለፍትሕ ዋስትናችን፤
አጥቂ እንዳይጎዳን፡ አለኝታ ጋሻችን፤
ለድል አድራጊነት፡ መሣሪያ ኃይላችን፤ መሣሪያ ኃይላችን።
- ፭. ለዚህ ፊደላችን፡ ለግእዝ ቋንቋችን፤
ለእውቀት፡ ለጥበብ፡ ለሥልጣኔአችን፤
ለልማት፡ ለዕድገት፡ መሠረት ሕንፃችን፤
በተፈጥሮ ውበት፡ ገነት አገራችን፤
የምንኖርበት፡ የታሪክ ክብራችን፤ የታሪክ ክብራችን።
  - ፮. ለኖኅ ልጆች ውኅደት፡ የዘር ሐረጎችን፤
ለኢትዮጵያዊነት፡ መጠሪያ ስማችን፤
ለማንነታችን፡ ልዩ ማስረጃችን፤
በቀስተ ደመና፡ ነጻነት ልብሳችን፤
የማርያም መቀነት፡ ሰንደቅ ዓላማችን፤ ሰንደቅ ዓላማችን።

፯. አንበሳው ክርስቶስ፡ ምልክት አርማችን፤
 ካምላክ ያገኘነው፡ ሕገ መንግሥታችን፤
 ማንም የማይነጥቀን፡ የሰማይ ወርቃችን፤
 የምንጠብቀው፡ ያደራ ውርሳችን፤
 ቅዱሱ ኪዳን ነው፡ ሕያዉ ቅርሳችን፤ ሕያዉ ቅርሳችን።

የኢትዮጵያውያን፡ የመከራ ጊዜ መዝሙር

ኢትዮጵያ ሆይ፥ ሀገራችን! ረስፔሽ እንደኾን፡ ቀኜ ትርሳኝ፤
 ያላሰብሁሽ እንደኾን፡ መላሴ ትናጋዬን ሰልቶ ይውጋኝ፤
 ከደስታዬ ኹሉ በላይ፡ ኢትዮጵያ ሆይ! አንቺ ባትኾኝ፡ ስደት ይብላኝ።
 አቤቱ ፈጣሪያችን፡ በኢትዮጵያ ቀን፡ ጠላቶቿን ኹሉ አስብ፤
 አፍርሷት፡ ኢትዮጵያን፡ እስከመሠረቷ ድረስ፡ የሚሉትንም ሕዝብ፤
 እናንት ትምክህተኞች፡ የኢትዮጵያ ጸሮች፥ የተንኮላችሁን ብድራት፤
 የሚመልስ ነው አምላካችን፡ በፍትሕ በተአምራት፤
 በሚጠሉሽ ላይ፡ በእውነት፥
 በቅን ለሚፈርደው ንጉሥ፡ ምስጋናችን ይብዛለት።
 ኢትዮጵያ ሆይ፥ ሀገራችን! ረስፔሽ እንደኾን፡ ቀኜ ትርሳኝ።

ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት፡ የኢትዮጵያውያን፡ የምስጋና ጸሎት
 (በመዝሙር)

አባታችን ሆይ! የምትኖር በሰማይ፤
 መንግሥትህ በስምህ፡ ሰፊነት በእኛ ላይ፥ ሰፊነት በእኛ ላይ።
 በሰማይ የጸናች፡ ሕያው ፈቃድህ፤
 ተፈጸመች በምድር፡ በሥግው ቃልህ፥ በሥግው ቃልህ።
 ፍቅርህ ለምግባችን፡ ፍጥረትን ያስገኘች፤
 በደልን ደምስሳ፡ ዕርቅን መሠረተች፤ ዕርቅን መሠረተች።
 ጌታ ሆይ! አዳንከን፡ ከሞት ከፈተና፤
 በልጅህ ቤዛነት፡ በትንሣኤው ፋና፥ በትንሣኤው ፋና።
 ኃይልና ምስጋና፡ ጸንተው ለመንግሥትህ፤
 አበቃኸን እኛን፡ ለቅዱስ ኪዳንህ፥ ለቅዱስ ኪዳንህ።

ለድንግል ማርያም የሚያቀርቡት፡ የኢትዮጵያውያን፡ የሰላምታ ጸሎት
 (በመዝሙር)

እናታችን ሆይ! ማርያም ድንግል፥ ማርያም ድንግል፤
 ሰላም እያልንሽ ነው፡ በገብርኤል ቃል፥ በመልአኩ ቃል።
 በሥጋ አካልሽ፡ ደግሞም በኅሊና፥ ደግሞም በኅሊና፤
 ባሕርይሽ ኾነ፡ ፍጹም ድንግልና፥ ፍጹም ድንግልና።
 ላሸናፊው አምላክ፡ ለእግዚአብሔር እናት፥ ለጌታ እናት፤
 ማቅረብ ይገባናል፡ ሰላምታን በምነት፥ ሰላምታን በውነት።
 ከሴቶች መካከል፡ ባለሽ ቅድስና፥ ባለሽ ቅድስና፤
 ማኅፀንሽ አፈራ፡ የሕይወትን መና፥ የሕይወትን መና።
 ደስ ይበልሽ አንቺ፡ የግዜር ባለጸጋ፥ ያምላክ ባለጸጋ፤
 አቅርቢን ከልጅሽ፡ ደሙ ኾኖን ዋጋ፤ ደሙ ኾኖን ዋጋ።

የኢትዮጵያውያን፡ የሰንደቅ ዓላማ መዝሙር

(የኢትዮጵያን ሰንደቅ ዓላማ፡ ከመካከላቸው፡ አንዱ፡ ከፊት ለፊታቸው ይዞ ይዘምሩት።)

ኢትዮጵያ ሆይ(ድንግል ማርያም)!	ደስ ይበልሽ፤
	በአምላክሽ ኃይል በንጉሥሽ(በኢየሱስ ክርስቶስ)።
ተባብረዋልና ልጆችሽ(ኢትዮጵያውያን)፤	አይነካም ከቶ ነጻነትሽ።
ብርቱ ናቸውና ተራሮችሽ፤	አትፈሪም ከጠላቶችሽ።
የድል ሰንደቅ ዓላማችን፤	ይኑርልን ለክብራችን።

ጸሎተ ሰባሔ ለእግዚአብሔር፡ እለ ያቀርቡ ሎቱ፡ ኢትዮጵያውያን።

በግእዝ፡-

አ አቡነ እግዚአብሔር! ንሴብሐክ፡ በእንተ ዘተወከፍክ ዝንቱ ጸሎትነ፡ በቤዝዎቱ ለወልድክ፡ ዘመሀረነ ለሊሁ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እንዘ ይብል፡ “አንትሙሰ ሶባ ትጾልዩ፡ ከመዝ በሉ፡- 'አቡነ ዘበሰማያት! ይትቀደስ ስምክ፤ ትምጻእ መንግሥትክ፤ ወይኩን ፈቃድክ፤ በከመ በሰማይ፤ ከማሁ በምድር፤ ሲሳየነ፤ ዘለለዕለትነ፤ ሀበነ ዮም፤ ሕድግ ለነ፤ አበሳነ፤ ወጌጋየነ፤ ከመ ንሕነኒ ንሕድግ፡ ለዘአበሰ ለነ፤ ኢታብአነ እግዚአ፡ ውስተ መንሱት፤ አላ አድጎነነ፤ ወባልሃነ እምኩሉ እኩይ፤ እስመ ዚአክ፡ ይእቲ መንግሥት፤ ኃይል ወስብሐት፤ ለዓለመ ዓለም!” ወበእንተ፡ ዘአብዛኅ ለነ፡ ኂሩትክ፤ ወዘገበርክ ለነ፡ ምሕረትክ፤ ወዘፈጸምክ ለነ፡ ፍቅርክ፤ ወዘወሀብክነ ጸጋክ፡ ለከዊነ ነፍስነ ወሥጋነ።

ወረደ ለነ፡ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ፡ ውስተ ኩሉ ዓለም፡ በምክንያተ ቤዛ ወልድክ መድኅን፡ ዘተወልደ እምቅድስት ድንግል ማርያም። በእንተዝ፡ ኮነ ይእዜ፡ ዘትሂሉ አንተ፡ በምድር፤ አኮ በሰማይ ባሕቲቱ፡ ወዓዲ፡ ተቀደሰ ስምክ፡ በምድር። ወመጽአት መንግሥትክ። ፈቃድክ፡ ዘኮነ በሰማይ፤ ከማሁ፡ ኮነ፡ በምድርኒ።

አስተዳለውክ በሥነ ፍጥረት፡ ምግባ ሥጋነ፡ ዘይበቀሶ ለመፍቅደ ኩሉ ሀልዎትነ፤ ወአኮ ሲሳይ፡ ዘለለዕለትነ ባሕቲቱ። ወመጦከነ በኩሉ ጊዜ፡ ሥጋ ወልድክ ቅዱስ፤ ወደሞ ክቡረ፡ ዘኮነ ለነ፡ መድኃኒት፤ ወምግባ ነፍስ፡ ዘይረስየነ ሕያዋን ዘለዓለም፤ ወበውእቱስ፡ ደምሰስክ፤ ወኃደግክ ለነ፡ ኩሎ ኃጢአተነ፤ ወአበሳነ፡ ግሙራ፤ ወኢማእዜ፤ ወከማሁ አባሕክነ፡ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ኩሎ፡ ለዘአበሰ ለነ።

ወዐልዓልክነ በልደተ መንፈስ ቅዱስ ዘጥምቀት፤ ወጸጋ ዘንስሐ፡ በዘውእቱ በጻሕነ፡ ከመ ንኩን ውሉድክ፤ ወአዋልድክ።

ወአውጸእክነ እመንሱት ዘዘዚአሁ፤ ወአድኃንክነ እምኩሉ እኩይ፤ ወሞዕክዎ ለዲያብሎስ፤ ወአሰሰልክ ለሞት፤ ወበእንተ ዝንቱ፡ አሠለጥከነ ንሂሉ፡ በሕይወተ ትንሣኤክ።

አ እግዚአ! ንሴብሐክ ወትረ፡ በእንተ ኂሩትክ፤ ወምሕረትክ፤ ወፍቅርክ፤ ወጸጋክ፡ ዘአወፈይክነ፡ በዘኢይትከሃል ይትነገር መጠነ፤ ወዓዲ፡ በእንተ ዘትሁባነ፡ ኩሎ ዘንፈቅድ፡ እንዘ አኮ ዘንሰአለክ።

ንጸንሕ፡ በከመ አሰፈውክነ፡ ለምጽአተ ዛቲ መዋዕል፡ እንተ ባቲ፡ ትኳንን መንግሥትክ አማናዊት፡ ዘንጉሥነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ዘተብሀለ፡ “ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ”፤ እለ ንሂሉ ንሕነ፡ ይእዜ፡ በውስቴታ፡ ከመ ትትረአይ ወትሰፍን በገሃድ፡ በዝንቱ ዓለም፡ እምድጎረ ትሔርዎሙ ለእክይ፤ ወለኃጢአት፤ ወለሞት።

እስመ ለክ፡ ኃይል፤ ወስብሐት፤ ወመንግሥት፤ ይእዜኒ፤ ወዘልፈኒ፤ ወለዓለም ዓለም፤ አሜን።

ጸሎተ ሱላሜ፡ ለድንግል ማርያም፡ እለ ያቀርቡ ላቲ፡ ኢትዮጵያውያን።

አ ማርያም እምነ! ንብለኪ፡ “ሱላም ለኪ!” በሰላም ቅዱስ ገብርኤል መልአክ። ድንግል፡ በሕለናኪ፤ ወድንግል፡ በሥጋኪ። ይደልወኪ ዝ ሱላሜ፤ እስመ ኮንኪ አንቲ፡ እሙ ለእግዚአብሔር ጸባዖት፡ በእንተ ዛቲ ንጽሓ ባሕርይኪ።

አንቲ ውእቱ ሔዋን ቅድስት፥ ወቡርክት፡ እምኩሎን አንስት፡ በእንተ ዘአሥረፀ ማሕፀንኪ፡ ፍሬሁ ዘዕፀ ሕይወት፡ በዘውእቱ ኮነ አዳምሁ ቅዱስ፡ ተፈሥሒ! አ ንግሥትነ፡ በሰማይ ወበምድር! እስመ ዘተወደስኪ ጥንት፡ በአፈ ነቢያት፡ እንዘ ይብሉኪ፡ “ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኅበ እግዚአብሔር!”፥ ወንሕነኒ፡ በዘሀልዎትነ፡ እንዘ ንብለኪ፡ “እምነ ጽዮን!”። ንዌድሰኪ ወትረ፡ እንዘ ንብል፡ “ብዕዕት አንቲ፡ ምልዕተ ጸጋ!”። እስመ ዐተበ እግዚአብሔር፡ ኪዳኖ ዘምሕረት፡ ለዓለመ ዓለም፡ በዘአጥረየኪ አንቲ፡ ለምክንያተ ድኅነትነ።

ነአምን፡ ከመ ኢተግሕሠ ክመ እምነ፡ ማሕፀንተኪ፡ በአምጣነ እንተ ኢተግሕሠ፡ እምፍቁር ወልድኪ፤ እስመ አንቲ ውእቱ እምነ፡ ዘምሕፀና፥ ወንሕነ፡ ውሉድኪ፥ ወአዋልድኪ፡ ዘምሕፀና፡ በቃለ አማሕፀኖ ዘወልድኪ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ አምላክነ፥ ወመድኃኒነ።

ነአኩቶ ለእግዚአብሔር ልዑል፡ አቡነ ኄር፡ በእንተ ዛቲ ኂሩቱ፡ ዘገብረት ለነ።
ለዓለመ ዓለም፤ አሜን።

ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት፡ የኢትዮጵያውያን፡ የምስጋና ጸሎት።

በኢትዮጵያኛ፡-

አባታችን እግዚአብሔር ሆይ! “እናንተ ስትጸልዩ፡ 'አቡነ ዘበሰማያት! ይትቀደስ ስምክ፤ ትምጻእ መንግሥትክ፤ ወይኩን ፈቃድክ፥ በከመ በሰማይ፥ ከማሁ በምድር፤ ሲሳየነ፥ ዘለለዕለትነ፥ ሀበነ ዮም፤ ሕድግ ለነ፥ አበሳነ፥ ወጌጋየነ፥ ከመ ንሕነኒ ንሕድግ፡ ለዘአበሰ ለነ፤ ኢታብአነ እግዚአ፡ ውስተ መንሱት፤ አላ አድገነነ፥ ወባልሃነ እምኩሎ እኩይ፤ እስመ ዚአክ ይእቲ መንግሥት፥ ኃይል ወስብሓት፤ ለዓለመ ዓለም!' በሉ!” ብሎ፡ ልጅህ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ያስተማረንን ጸሎታችንን፡ በእርሱው ቤዛነት ተቀብለህ፡ ለነፍሳችንና ለሥጋችን፡ ቸርነትህን አበረከትክልን፤ ምሕረትህን አደረግህልን፤ ፍቅርህን ፈጸምክልን፤ ጸጋህንም ሰጠኸን። ስለዚህ እናመሰግንሃለን።

ከቅድስት ድንግል ማርያም፡ በተወለደው ልጅህ መድኃኒትነት፡ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ፡ በዓለሙ ኹሉ ወረደልን። ስለዚህ፡ በሰማይ ብቻ ሳይኾን፡ ዛሬ በምድርም የምትኖር ኾንህ። ስምህ፡ በምድርም ተቀደሰ። መንግሥትህም መጣችልን። በሰማይ የኾነው ፈቃድህ፡ በምድርም እንዲሁ ኾነ።

የዕለት እንጀራችንን ብቻ ሳይኾን፡ በዕድሜያችን ኹሉ የሚያስፈልገንን ምግብ ሥጋ፡ በሥነ ፍጥረት አዘጋጀህልን። ለዘላለም ሕያዋን የሚያደርገንን፥ መድኃኒትና ምግብ ነፍስ የኾነንን፡ የልጅህን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም፡ ለዘወትር ሰጠኸን። በእርሱም፡ ኃጢአታችንንና በደላችንን ኹሉ፡ ለመቼውም ጊዜ ደምስሰህ፡ ፈጽመህ ይቅር አልኸን። እኛም የበደሉንን ኹሉ፡ እንዲሁ ይቅር እንድንል አስቻልኸን።

የአንተ ልጆች ለመኾን የምንበቃበትን፡ የጥምቀትን ልደትና የንስሐን ጸጋ አደልኸን። ከማናቸውም ፈተና አውጥተኸንና ከክፉው ኹሉ አድነኸን፥ ዲያብሎስንና ሞትንም ድል አድርገህ፡ በትንሣኤህ ሕይወት ለመኖር አበቃኸን።

ጌታ ሆይ! ሊነገር ስለማይቻል ቸርነትህና ምሕረትህ፥ ፍቅርህና ጸጋህ፥ እንዲሁም የሚያስፈልገንን ኹሉ፡ ሳንለምንህ ስለምትሰጠን፡ ዘወትር እናመሰግንሃለን።

“ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ” በተባለው፡ በንጉሣችን በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ዛሬ የምንኖርባት፡ የእውነት መንግሥትህ፡ ክፋትን፥ ኃጢአትንና ሞትን፡ ፈጽማ አጥፍታ፡ ለግዙፉ ዓለም፡ በገሃድ የምትገለጥበትንና በይፋ የምትሰፍንበትን ጊዜ፡ እንደተሰፋ ቃልህ እንጠብቃለን።

ኃይልና ምስጋና፥ መንግሥትም ያንተ ናቸው፤ ዛሬም፥ ዘወትርም፥ ለዘላለሙ፤ አሜን።

ለድንግል ማርያም የሚያቀርቡት፡ የኢትዮጵያውያን፡ የሰላምታ ጸሎት።

እናታችን ማርያም ሆይ! በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል ሰላምታ፡ “ሰላም!” እንልሻለን። በአሳብሽ ድንግል ነሽ፤ በሥጋሽም ድንግል ነሽ። በዚህ የንጽሕና ባሕርይሽ፡ የአሸናፊው የእግዚአብሔር እናት ኾነሻልና፡ ሰላምታ ላንቺ ይገባል።

ማሕፀንሽ፡ የሕይወት ዛፍ ፍሬ የኾነውን፡ ቅዱሱን አዳም ስላስገኘ፡ አንቺ፡ ከሴቶች ኹሉ ተለይተሽ፡ የተባረክሽ፡ ቅድስቲቱ ሔዋን ነሽ። ቀድሞ በነቢያት፡ “ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኅበ እግዚአብሔር” የተባልሽ፤ እኛም፡ “እምነ ጽዮን” ስንልሽ የኖርን፡ በሰማይና በምድር፡ ንግሥታችን ሆይ! ደስ ይበልሽ።

እግዚአብሔር አንቺን፡ የድኅነታችን ምክንያት አድርጎ፡ ኪዳነ ምሕረቱን ለዘለዓለም ፈጽሟልና፡ “ጸጋን የተመላሽ፡ ብፅዕት ነሽ” እያልን፡ ዘወትር እናወድስሻለን።

በአምላካችንና በመድኃኒታችን፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ አንቺ ለእኛ፡ የአደራ እናታችን፤ እኛም ለአንቺ፡ የአደራ ልጆችሽ ነንና፡ ከተወደደው ልጅሽ፡ ያልተለየው እናትነትሽ፡ ከእኛም፡ ምንጊዜም እንደማይለየን እናምናለን። ይህን ያደረገ፡ ቸሩ አባታችን፡ ልዑል እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

PRAYER OF THE ETHIOPIANS IN GLORIFICATION OF THE LORD

Our Father God! We thank You, and glorify You for the prayer which Your Son Jesus Christ taught us to say, “*Our Father who art in Heaven, Hallowed be Your Name. Your Kingdom come. Your Will be done on Earth as it is in Heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our debts, as we forgive our debtors. And do not lead us into temptation; but deliver us from the evil one. For, Yours is The Kingdom, and The Power, and The Glory, forever. Amen.*” and, through His atonement, for the answer You gave us to our supplication in that prayer.

You provided us with everything that pertains to our spiritual and material needs for the body as well as for the soul. Your generosity for us is bountiful; Your mercy, complete; Your love, perfect, and Your grace, overflowing.

Through the salvation of Your Son, born of the Holy Virgin Mary, the Grace of the Holy Spirit descended over and filled the whole world. Thus, today You reside not only in Heavens, but on Earth as well. Your Name is hallowed also on Earth. Your will that is done in Heavens is done also on Earth. Your Kingdom has come and is revealed on Earth.

By Your endowment of Nature, We recognized that You have arranged for our daily bread and for the entire life-long provisions of our bodily needs.

You gave us, on daily basis, the Holy Sacrament of the Body and Blood of Your Son as nourishment for our Soul, and as an assurance for our salvation and eternal life. Through the same Sacrament, You exonerated us completely from our sins and iniquities once for all, and empowered us to forgive the debts of our debtors.

For us to be Your Children, You granted us the exaltation of the spiritual birth of Baptism and the Sacrament of the Grace of Penance. You led us out of every temptation, delivered us from evil, and overthrew the powers of the Devil and Death that dominated our lives. Finally, You ordained for us the honour and the privilege to live in the Rapture of Your Resurrection.

O Lord! We are always grateful to You for Your inexpressible generosity, mercy, love and grace, as well as for all our needs that You provided us before we even ask You.

We wait for the time You promised us to come, when Your Kingdom of Truth, in which we are now blessed to live, under the Kingship of Jesus Christ, “*The Conquering Lion of the Tribe of Judah*”, will prevail and destroy Evil, Sin and Death completely. Yes, we wait for the day when It actually reveals Itself to the material world and universally reigns over the whole realms of Creation.

Power, Glory and Kingdom are Yours, today as ever and forever, world without end. Amen.

PRAYER OF THE ETHIOPIANS IN EXALTATION OF THE HOLY MOTHER.

Our Holy Mother Mary! With the Words of Greeting of the Angel Saint Gabriel, we bow to You in solemn salutation saying, “Hail, O Favoured One!” You are Virgin both in soul and in body. Because of Your perfect chastity, You became the Mother of the Almighty God. And so, You deserve such glorious salutation.

Your womb bore the Holy Adam who is the Sacred Fruit of the Tree of Life. Hence, You are the Holy Eve, the Chosen and the Blessed One among all the women.

In the early times, the Prophets spoke of You as “*Ethiopia stretches out Her Hands to God*”, and we addressed you as ‘Our Mother Zion’.

Rejoice, O Our Queen in Heavens and on Earth! God, through Your instrumentality fulfilled His promise of our Salvation and granted His Eternal Covenant of Mercy to His Creation. And so, we always praise You saying. “You are the Blessed, full of Grace.”

In the Words of Jesus Christ, our Saviour, Priest and King, we are Your children, committed to Your Maternal guardianship; and You are our Holy Mother, entrusted to our spiritual dedication. Thus, we believe Your Motherhood that has never forsaken Your beloved Son will always be with us.

We thank Our Gracious Father, God the Most High, for His Benevolence of such magnitude. World without end, Amen.

የመስከረም ቡራኬ

የነቢያት የሐዋርያት የጻድቃን የሰማዕታት የቅዱሳን አበው የቅዱሳት አንስት፥
የትጉዋን መላእክት፥ የሊቃነ መላእክት፥ የቅዱስ ሚካኤል፥ የቅዱስ ገብርኤል፥ የቅዱስ
ዑራኤል፥ የቅዱስ ሩፋኤል፥ የቅዱስ ራጉኤል፥ የቅዱስ ፋጉኤል፥ የቅዱሳን አርባዕቱ እንስሳ፥
ሱራፌል ወኪሩቤል፥ (የዕለቱ ቅዱስ) ረድኤትና በረከት፥ የፈጣሪያችንና የአምላካችን፥
የጌታችንና የመድኃኒታችን፥ የካህን፥ ሊቀ ካህናታችን፥ የንጉሥ፥ ንጉሠ ነገሥታችን፥
የኢየሱስ ክርስቶስ፥ የትሱብእቱ፥ የልደቱ፥ የግዝረቱ፥ የበዓተ መቅደሱ፥ የሰደቱ፥
የአገልግሎቱ፥ የጥምቀቱ፥ የፈተናው፥ የትምህርቱ፥ የተአምራቱ፥ የሕማማተ መስቀሉ፥
የሞቱ፥ የመቃብሩ፥ የትንሣኤው፥ የዕርገቱና የምጽአቱ ኃይልና ሞገስ፥ የእመቤታችንና
የአገራችን፥ የሃይማኖታችንና የመቅደሳችን፥ የእናታችንና የንግሥታችን፥ የቅድስት ድንግል
ማርያም የቃል ኪዳን ምሕረት፥ የእግዚአብሔር አብ ጸጋ፥ የእግዚአብሔር ወልድ ፍቅር፥
የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አንድነት፥ ከኹላችንም ጋር ይኹን! አሜን።